

Hellichova 20
Praha 1

*POST
PRODUKCE
PRAHA*

ČESKÁ TELEVIZE
producentické centrum
K. Krejčí – M. Sedláková

DEŠŤOVÁ VÍLA

Celovečerní pohádka

/technický scénář filmu/

Podle předlohy Theodora Storma

napsal
Jan Míka

spolupráce na scénáři
Milan Cieslar

dramaturgie
Kateřina Krejčí

Obraz 0
Exteriér – den
ISLAND

Obraz se rozetmí.

Hudba

1. - C

Cizí planina je zalita sluncem, ve zvuku slyšíme kroky.

ÚVODNÍ TITULEK

Producenti uvádějí

2. – PD

Na písku se objevují stopy, chodidla se obtiskují do jemného písku.

3. – C

Na planině se objeví postava. Je shrbená, v ošuntělém šatě.

titulek:

DEŠŤOVÁ VÍLA

4. – 6. PC – C

Kamera sleduje podivnou postavu, která jde směrem ke skaliskám, na posledním zmizí, za ní je jen moře.

titulek:

V hlavních rolích

7. – D

Rozbouřené moře.

Obraz 1
Krajina - den
ZUBRNICE
(NAD VESNICÍ, U POTOKA ZA MLÝNEM, HŘBITOVA)

8. – 9. – C – VC

TITULKY pokračují

TRIK BOUŘKY

**Ženou se mraky, zvedá se vítr, blýská se. Stromy
se ohýbají, začíná déšť. Je z toho skoro šero,
skoro večer nad kostelíkem Na dolínách.**

10. – D

Potok před vesnicí zurčí.

11. – PD POTOK ZA ZUBRNICÍ

**Z vody se „vynoří“ – z kapek „stvoří“
postava z planiny.**

12. – C

Z potoka vyjde a směřuje k lidem...

13. - PD – PC jízda (u hřbitova Zubrnice)

**V obraze se objeví nohy zabalené do hadrů.
Žebračka, bojující s nepřízní počasí kráčí
ke vsi.**

Obraz 3
NÁVES - den
ZUBRNICE

20. – PC (HASIČI)

Začíná pršet.

Lidé utíkají se schovat, bryčka táhne seno pod střechu.

Žebračka se rychle belhá na náves,

21. – PC – PD jízda, HASIČI

Před hospodou „ U BEČKU“ je frmol.

Vybíhá Bečka, který prohání hostinského.

Bečka
Neroznášej! Ať platěji!

A tak hostinský odloží púllitry a kasíruje.
Všichni se schovávají před deštěm.

22. - PD

Bečka vrazí do dveří hospody, za ním se
chtějí schovat dva pocestní.

Bečka:
Zaplatili jste ?

Jeden ukáže prázdnou kapsu, druhou
prázdnou, udiveně řekne

Pocestný
Nařezali jsme pantátovi fůru dřeva.

Hostinský nedbá, vysype mu
mošnu a sebere poslední peníze

Bečka
Holoto!

Dá pokyn hostinskému a jeden už letí na náves.
Za ním druhý. Bečka za nimi zavře vrata.

23. - PD

Žebračka utíká deštěm, pocestní se zvedají
na nohy, utíká dovnitř.

24. - D

Vstoupí dovnitř, kde nefouká.

Bečka:
Co tady pohledáváš ?

Stařena:
Mohla bych se chvilku schovat?

Bečka
Utopit v sudu nechceš? Venku je místa dost.

**Žebračka
Prší.**

**Bečka
Tak se přikryj vodou.**

**A začne se svému vtipu smát. S ním ostatní
štangasti.**

Obraz 4
Náves - den
ZUBRNICE

25. – PC HASIČI

**Jen děti lítají v té slotě a baví je dupat do kaluží.
Samozřejmě stříkají hlavně na žebračku.**

26. - PD

**Žebračka vyjde na náves a stane se divná
věc. Okamžitě přestane pršet, jako mávnutím
proutku.**

TRIK.

**Jde dál. Vyjde ze záběru. Za ní vyjdou chlapi z hospody,
diví se.**

Obraz 5
Dvůr sedláka Lakoty - den
Montáž záběrů
ZUBRNICE

27. – 29. C – PC PO DEŠTI

Zabijačka na mlatě. Ze střech ještě kape.

Lidé jsou v jednom shonu.

30. - PD

Spokojeně se tváří, schován před deštěm Lakota.
Vykoukne, je po dešti. Přihlíží,

31. – PC z jeho pohledu

Jak řezníci na mlatě krájí maso, plní jelítka.
Mezi tím spěchem poletují děvečky, tu přibíhají
s prázdnými kastroly, nebo s horkou vodou,
tu odnášejí plné kastroly dovnitř. Jiná děvečka
nese napít řezníkům z flašky

32. – PD

Lakota přiskočí vezme ji láhev z ruky a žene
ji pryč. Při tom pes chňapne po jitrnici, co spadne a Lakota
za ním utíká až ke kuchyni.

Lakota

Zavřete toho psa, nebo se přežere ! K noze!

Kuchyně uvnitř statku ZUBRNICE

---

33. – PD

Nakoukne do kuchyně, tam se vaří jitrničky, jak připravují
prejt, krájí maso, plní jelítka, prostě to všechno voňavé,
co dělá zabijačku zabijačkou....

Vejde dovnitř , hledá psa.

34. – PC – PD – D jízda

V hrncích se převaluje ovar, na pekáčích
se peče maso, na plátech to bublá,
prská, až se dělá z omastku mdlo

Lakota vejde do obrazu.

Lakota

Matko, hlídat. Ať neujídají. Všechno mám
spočítaný. Tady byly špárky, kde jsou špárky?

Lakotová ukáže na psa,

35. – D – PD švenk

který je tahá po kuchyni a utíká ven

Jedeš, potvoro!

36. - PD

Lakota vezme první jitrnici, zakousne se, až mu jde mastnota po bradě.

A pohrozí

Lakota

Nesvádějte nic na psa ! Na mě si nepřijdete.

35. Protipohled.

Vejde do obrazu a zmizí do schodů nahoru,

36. – 2 x PD

kdekdo z čeledi tajně hned ochutnává, když se

Lakotová otočí a něco ochutnává.

Obraz 6
Ondrova světnice – den
ZUBRNICE

37. - PC

Postel, stůl, dubové tvrdé židle,
zrcadlo – prostě selská jizba

38. – D

Ondra stojí se svátečními
kalhotami a blůzou bezradně před zrcadlem

V odraze zrcadla stoupí Lakota

Lakota
Tak co je? Nemám ti poslat komorníka?
Budou tady za chvíli.

39. – 2 x PD Protipohled

Ondra chce něco říct, ale v tom se ozve

Bouchání na vrata

Lakota se otočí a Ondru přestane vnímat.

Lakota
Slyšíš? Dělej!

A vyběhne ven ze světnice

Obraz 7
Dvůr statku - den
ZUBRNICE

39. - PC

Lakota vyběhne na balkón, pod ním je
zmatek a volá na pacholky, kteří musí pustit mísy
s jitrnicemi, prejtem, který nesou dovnitř.

Lakota
Dělejte, chásko... otvírejte vrata, už jsou tady.
Hejbejte sebou!

40. - PD

Pacholci otevřou velká vrata, jako by měl
vjet zlatý kočár, ale bác ho.
Před vraty stojí žebračka. A sama se těm otevřeným
vratům diví

41. - PD

Nejvíc je překvapen Lakota, který dobíhá ke vratům

Lakota
Copak, matko, zabloudila jste? Nic nemáme.
To víte, byla dlouhá zima.
Nezbylo ani pro dobytek.

Uvědomí si, že drží jitrnici a rychle ji
schová za zády

Na koho se podívám, ten mi dluží, ale nikdo
nevrací.

Vtom si všimne,

42. - D

že na vratech, kde je cedule:

STAROSTA /realisticky vyvedený obrázek!/
ZAKLADATEL ZEMSKÉHO CHUDOBINCE
A PRVNÍ HASIČ,
švenk na vrata
je připsáno vápnem:

A největší darebák.

Amidoré!!!

43. - PD

**Přiběhne vyděšený komorník, přečte dovětek
a už pracují rejžáky a voda**

Obraz 8
Ves – den
KOUŘIM

44. - C

Na konci vesnice stojí malá chaloupka.
U chaloupky je malá zahrádka a holubník

45. - D

Květuška sype holubicím zrní, zobají ji z ruky, pohled
k cestě.

46. - PD

Květuška u holubníku pustí holubici, utíká do domu

47. - PD

Žebračka se plouží cestou.

48. – PC jízda

Otevrou se vrátka a Květuška
je tu s kusem chleba a kusem sýra

Květuška
Paní...

Žebračka se otočí, slovo paní už jistě
dlouho neslyšela, usměje se

49. – PD

Do obrazu vejde Květuška s jídlem,
sednou si na studnu.

Květuška
Víc nemáme.

Žebračka od ní vezme chleba a sýr

Žebračka
Mockrát děkuji, slečinko...

V tu chvíli se přežene kolem nich kočár s práskáním
biče.

50. - PD

Běta stojí na kozlíku a žene se návsí.

51. - D

Květuška se zasměje

Květuška
Nejsem slečinka.
To bych musela jezdit v kočáře, jako ona.

Ukáže na odjíždějící

52. - PC

Letní kočár, tažený párem koní, mizí v prachu.

V kočáře sedí Běta a její matka, Lakotová

Je na nich vidět, že se považují za místní honoraci.

53. – 2 x PD

Žebračka
Kdo to je?

Květuška
Betty z pivovaru. Tedy obyčejná Běta, ale Betty zní panský.

Smutně se zadívá za vzdalujícím se kočárem a pak řekne, než vstane.

Musím vzít beránky na pastvu. Sbohem.

Kamera švenkuje s Květuškou,
Ale žebračka ji zastaví

Žebračka (m.o.)
Počkej.

54. - PD

Také vstane a podává jí

55. - VD

Dvě zašlé mince

56. – PD přes žebračku

Květuška
To ne. Ten kousek chleba za to nestojí.

57. – PD přes Květušku - D

Žebračka
Jen ber. Nejsou na placení.

Květuška (m.o.)
A na co jsou?

Žebračka se nakloní a něco Květušce pošeptá, nakloní se do D.

Žebračka
Jeden je pro tebe a druhý... pro toho, kdo si ho zaslouží.

58. – D přes žebračku

Žebračka odchází, Květuška se zeptá

Květuška
Jak to poznám?

59. – PD jízda

Žebračka se ještě otočí

**Květuška vběhne do obrazu, k žebračce,
kamera popojede**

60. – D

Květuška sklopí oči k penízkům

61. – VD

Dvě zázračné mince zmizí v dlani.

Žebračka

To kdybych věděla.

**Když budou oba penízky svítit, jsou ve správných
rukou, když pohasnou...**

Květuška

Opustí mě? Nebude mě mít rád?

Žebračka

Když pohasnou... zbývá jen věřit.

Obraz 9
Parádní světnice u Lakotů - den
KOUŘIM

62. – PC jízda na PD na Bečku
Ve světnici u plného stolu sedí Lakota,
jeho žena Lakotová, Bečka, Bečková a
dcera Běta

Čeled' ještě přináší mísu čerstvých jitrnic,
ze kterých se kouří.
Ovařenou prasečí hlavu, džbány s pivem.
A nalévají hostům

Bečka velkopansky vypráví:

Bečka:
Neurodí se chmel, přežijeme to. Neurodí se žito,
přežijeme to. Ale teplou zimu, tu bysme nepřežili.
Bez ledu nejsou studené sklepy, pivo nemá říz.
Když není led, jako by nebylo nic.

63. - PD
Lakota pořád pokukuje, ale Ondra nejde.
Je z toho vzteklý a nervózní. Obrátí se
na Lakotovou

Lakota
Já ho přerazím.

64. - PD
Bečková s falešným úsměvem

Bečková
A kde máte syna?

65. - D

Lakota koktá...

Lakota
Syn?

Dohlíží na prasata...tedy na čeled'.

A směje se, jako by udělal kdovíjaký žert

Na čeled'. Bude tu hned.

A tu si všimne oknem,

66. – POV PC

---

jak Květuška žene přes náves své tři beránky
a kozu. Přibíhá k ní Ondra a chytne ji za ruce,
dá ji pusku.

---

67. – PC – PD jízda

Lakota zakřičí a vyskočí od stolu

**kapela přestane hrát, Lakota jim ukazuje,
aby zase spustili. Chytí sluhu u dveří.
Vejde postarší „sluha“**

Amidoré!

**At' přestane okamžitě dohlížet na, na... to prase
a běží sem!**

OKAMŽITĚ!!!

Obraz 10
Náves - den
KOUŘIM

68. - PC

Beránci se pasou na travičce za Lakotovic mlatem.
Sekáči sečou trávu, děvečka obrací...

69. – PC – 2 x D jízda

Ondra s Květuškou sedí na seně ve stodole, drží se za ruce,
a mají oči jen pro sebe

Ze statku zní harmonika s houslema a tubou, zábava
začíná.

Hudba ze statku

Květuška
Čeká tě nevěsta.

Ondra
Moje nevěsta jsi ty.

Květuška
Ožení tě s Bětou. A mě zapřeš, uvidíš.

Ondra
Nikdy.

Květuška
Vždycky. Protože Běta je bohatá. A ještě k tomu
hezká.

Ondra ji obejmě ještě víc

Ondra
Pro mě jsi nejhezčí ty.

Políbí ji a v tom se ozve zakašlání.
Oba se podívají ke vchodu do stodoly.

70. - PD (POV)

Objeví se udýchaný Amidor

Amidor
Mladý pane, nevěsta čeká.

71. – 2 x PD Protipohled

Komické oznámení, když Ondra drží
v náručí Květušku

Ondra
Mám práci. Nevidíš?

Amidor trvá na svém, vejde do záběru

Amidor
Proto mě poslali. Abyste se nepředřel.

Ondra Květušku políbí a jde s ním.

72. – D

Květuška je sama, smutně kouká za Ondrou

73. – PD

který ji ve vratech stodoly pošle do větru hubičku.

Obraz 11
Parádní světlice u Lakotů - den
KOUŘIM

74. - PD

Do dveří vstoupí Ondra

Ondra
Dobré odpoledne vespolek...

75. – PC – D nájezd kamery
Dostane se mu odpovědí od návštěvy, Běta
se velmi usmívá. Inu je to jinoch

Ondra (m.o.)
Já se omlouvám, ale...

Bečková
To nic.

A taky se zálibně dívá na budoucího
zetě, vytáhne učitelského ze svého místa.

76. – PC jízda

Učitelský vyskočí od Běty a sedne si na jediné
volné místo, proto se Ondra musí posadit vedle Běty.

77. – PD jízda s přešvenkem

Lakota
Nejsem řečník. Tak říkám hnedle: Kdy bude
svatba?

Všichni se otáčejí jeden na druhého, Bečka
na Bečkovou

Bečková
Podívejte se, sousedi...statek k
pivovaru pásne, a když přidáte rybník, tak bude
naše Betty Ondřeje určitě milovat.

Běta se usmívá, že to je pravda a přidá

78. - D

Lakota
Rybník?

79. – 2 x D

Bečková
Pivovar potřebuje led. Celou horu ledu! Po ledu
příkloužou peníze. Nakonec to stejně bude všechno
jejich.

80. - PD

Lakotovi po sobě kouknou, zní to rozumně

Lakota
A kdy jako...myslíte?

81. – PC – PD jízda

Bečková s vítězným umělým úsměvem

Bečková
Až dočesáme chmel a vy sklídíte ječmen.

Lakota tedy ustoupí. Nerad, ale ustoupí

Lakota
Tak tedy po žních.

Bečka kývne na učitelského, který v brejličkách vytáhne nějaká lejstra, jako svatební smlouvu.

Nájezd kamery na Ondru s Bětu, která se pýří.

82. - C

Bečka i Lakota, ten trochu nerad, papíry podepíšou.

Bečka
Po chmelu. A teď bychom to mohli...

Bečková
Zajíst!

83. – 86. – D - VD

A odstartuje tím slovem žranici. Mastná, spokojená ústa. Vidličky napichující kousky masa, nože porcující jitrnice i jelita, pivo tekoucí do protestujících hrdel. Lakotovi zaskočilo, rozkašle se, Lakotová jej musí bouchat do zad. Zvoní příbory a lžíce...

87. - PD

Nikdo se nežinýruje. I Betty má asi ráda jitrničky. Kouše a pokukuje po Ondrovi

Ondra není vůbec s průběhem „námluv“ spokojen. Tak promluví

Ondra
Já bych chtěl... mohl bych taky něco říct?

88. – PD (POV)

Lakota
Není co povídat.

Lakotová
Jez. Všechno jsme si řekli.

89. – D
Ondra položí příbor

Ondra
Já si Bětu vzít nemůžu.

90. – 92. PD profily hlav za sebou, D, VD

Hostina se pomalu mění v udivený, živý obraz,
mastné úsměvy ztuhnou, jitrnice, ovárky zůstanou
na půl cestě k ústům

93. - PD
Bečková je tak překvapena, že odloží svůj dobře
namočený knedlík

94. - D
mimo talíř

95. - D

Bečková
A proč?

96. – PD (POV)

Ondra
Je hezká, to jo, ale...

Protože miluji Květušku Pařízkovou.

švenk na Bečkovou
Bečková se příšerně lekne, že se
objevila konkurence

Bečková
Jak velký mají statek?

97. – PC nájezd

Lakotová
Kozu a tři berany. Je z chalupy.

Bečková vypadá chvíli, jako když se dusí,
ale pak se začne příšerně smát, řehat
a všichni se k ní přidají. Slyšeli výborný
fór.

nájezd na PD - D
Smích, mastná ústa...

kamera dojede na D Ondry.
Jediný, kdo se nesměje, je Ondřej. Ale
taký ví, že je zbytečné cokoliv dodávat

98. - PD
Lakota mávne na Amidora

Lakota
Kdo si dá mozeček? Komu je třeba přidat
mozeček ?

99. – 2 x PD

**Bečkové vypadne jitrnice z ruky, ukáže
na svého chotě**

Bečková

**Určitě jemu a pak hned mně, protože na to ten můj
nestačí!**

100. - PC

Sluhové vnášejí do místnosti mísy s pochoutkou.

Lakota

Mozeček pro Bečkovy, naši budoucí přízeň.

Na Bečkovou

Všechno čerstvé. Dneska ráno jsme ho praštili...

101. – 2 x D

Lakotová na Lakotu, sykne

Lakotová

Vzpamatuj se. Musíš do nich cpát všechno?

Lakota se ohradí

Lakota

Jen ať vidí, že máme víc.

Všichni se smějí a dlabou

102. - PD

Běta koketně na Ondru, popíchne jej

Běta

Nedal by sis radši kousek beránka?

Ondra

Ne a slepici taky nemusím.

Běta kouká a neví, jak si to přebrat

Obraz 12
Cesta u studánky - podvečer
ZUBRNICE

103. – PD jízda na D

Cesta usychá po dešti.
Za vesnicí ještě fouká. Žebračka odchází. Obrátí se na
vesnici, odkud zní dechovka.

104. – C

Pod hřbitovem. Z návsi se nesou hlasy a hudba.

Hudba ze statku

105. – PD , jízda

Z lesa jde děda Pařízek . Veze trakař a
na něm sukovité větve do kamen. Bojuje
s větrem

Do obrazu, proti němu vstoupí žebračka.

Děda

Dobrý den, paní... to je počasí, co?

Žebračka na něho pohlédne, ale mlčí

Děda vytáhne lahvičku

Nechcete na zahřátí? Není to špatný.

Žebračka

Děkuji. Mně není zima.

A žebračka jde dál.

Děda

Ne? V těchhle hadrech?

106. - D

Otočí se na profil.

Žebračka

Už to mám domů jenom kousek.

107. – PD

Před žebračku na dědu.

Děda

Kam to je? Do hájovny?

Žebračka zakroučí hlavou

Ale dál už jsou jenom lesy.

108. – D

přes dědu na žebračku

Žebračka

Vyříd' všem, že až bude nejhůř může za mnou
přijít jen Květuška Pařízková.

Odchází.

Bydlím v každé upřímné slze.

109. – PD jízda

Děda za ní užasle kouká a ničemu nerozumí
rozeběhne se za ní, kamera s ním

Děda
To je moje vnučka.
Proč by za vámi chodila? Co to povídáte?

Ale žebračka už neodpovídá a jde

Děda najednou s podezřením. Přísně,
vojensky

Osobo! Stát! Vy jste mi podezřelá. Co jste zač? Ale
pravdu!

Žebračka se zastaví.

Pro někoho žebračka, pro někoho voda.
Voda.

Děda
Voda? Neznám! Kam tečete? Chci říct - mně
neutečete!
Trvalé bydliště! Potvrzení povolení žebřání.

110. - D

Otočí se na dědu.

Žebračka
Nemám. Jsem Voda, ale říkají mi také Dešť'ová
víla.

111. – 2 x PD

Přes žebračku

Děda
V tom případě vás musím předvést. Já jsem totiž
ponocný. A musím sbírat tulačky a tuláky.

Žebračka
Příště.

Žebračka odchází směrem ke studánce,
vyjde ze záběru, nájezd na PD dědy

Děda
Žádný příště! Ihned! Starosta nařídil !

112. – PD (DEŠŤOSTROJ, PŘEVLEK)
POV

Žebračka se otočí, se smíchem shodí plášť a pod ním
je krásná žena, po níž jako by stále stékala voda.

Před ní a za ní začne pršet.

113. – D

Děda tomu chce čelit

Děda

Ani hnout, osobo a konec čárů !

114. – PD TRIK

**Dešťová víla se ukloní, rozpadne se na kapky,
a ty vletí do vody ve studánce u cesty.**

Děda m.o.

Povídám, stůjte!

115. - PD

**Děda obíhá kolem studánky, nevěří svým očím.
Musí si dát velký hlt, neboť takový zázrak ještě
nikdy neviděl. Popadne trakař...**

116. – C delší sklo

**....a pak zběsile tlačí trakař k vesnici
Otáčí se...**

117. – VC (POV)

... ale za ním nikde nikdo

Obraz 13
Vesnice – podvečer
ZUBRNICE

118. – PC jízda přes dědu, s ním, od kostela

Děda stále „vystrašeně“ chvátá s trakařem přes náves. Za ním se sbíhají děti.

Parodují ho:

Kluk

Dvanáctá óóóódbila....

Děda je odhání.

119. - PC

Děda dobíhá, nechá trakař trakařem...

Za ním, v druhém plánu ženy u studny perou a děti za ním.

120. - D

Dědova ruka zabuší na vrata Lakotova statku, div se cedule STAROSTA neutrhne.

Kapela ze statku

Pohoršlivý nápis už je smazán

121. – D

Děda zabuší znovu.

122. – PC, jízda na bližší

Přes dědu do vrat. Otevře sluha Amidor.

Amidorovi se plete jazyk, v ruce má máz piva

Děda

Byla tady...zavolej Lakotu.

Amidor

Kdo ?

Děda

Voda. Taková víla.

Amidor

Já vodu nepiju. A ty jsi dědku opilej. Mazej po svých.

Děda

Amidore! Je to podezřelý. Jestli ho nezavoláš a ve vsi se něco stane, Lakota tě požene bičem.

To zapůsobí i na Amidora

Odpotácí se za statkářem,

123. – PC Protipohled do návsi

**Amidor utíká dovnitř, k dědovi
doběhnou děti**

**Děti
Děda pohádka, bude pohádka.**

**Děda
Nic nebude, běžte domů, dneska nic nebude**

**124. – PD jízda směrem do statku
Lakota se směje, vyjde z chalupy,
děda k němu doběhne, do obrazu,
vypadá zmateně**

Děda na něho hned vyhrkne

**Děda
Byla tu Voda. Víla.**

**Lakota
Kolik mi dluží?**

**Děda
Víla.**

**Lakota
Jsi mamlas, nebo co?
Co na mě chodíš se strašidlama?**

Děda alibisticky

**Děda
Já to hlásil.
Chovala se podezřele a vedla divný řeči.**

**Lakota
Poslechni, dědku, máš velký štěstí, že mám dobrou
náladu a nepustím na tebe psy. Upaluj! Upaluj!**

**Kývne na Amidora a ten před dědkem zabouchne
dveře.**

kamera popojede na PC i s vraty

Děda tam stojí a děti na něj dorážejí

**Děti
Pohádka, pohádka.**

Obraz 14
Světlice u Pařízků - noc (zatemnit ve dne)
KOUŘIM

125. – D – PD

Kamera odjede od plamínek v peci (PLYNOVÝ HOŘÁK)
Ruka dědy přiloží a stejně děda pořád
nechápe, co viděl. Konečně si vydechne.

126. - PC

Děti honem posedají kolem pece i na peci
a tiše čekají, Pařízková plete proutěný koš

Děda
Tak dobře, haranti...
Dneska vám řeknu pohádku, která se jmenuje

Sůl nad zlato.

Děti
Jé.

nájezd na PD – D dědy

Děda
Byl jednou jeden král a ten neměl žádnou dceru. A
tu nejmladší poslal do světa. Vlastně...měl tři
Plaváčky. Ta nejmladší mu řekla,
miluji tě jako...

127. – D jízda

Děti na peci pomáhají, tvář za tvář

Děti
Jako sůl.

Děda (m.o.)
Jako sůl.

128. – PD

Děda si naleje meltu z kamen, rozdrobí
chleba

v.o.
Ale musíš mi přinést tři zlaté vlasy
děda Vševěda

129. - PD

Pařízková, která splétá z proutí koště

Pařízková
Tatínku.

130. – PC

Děda se otočí, lžící vyškrabává chléb

Děda

Jo správně. Musíš mi přinést veslo
od převozníka.

Děti neprotestují, prostě poslouchají, at'
povídá, co chce

nájezd kamery

Děda najednou přejde k dětem

Ty, Pepíku, co myslíš, může se víla - nejspíš
dešťová, protože kolem ní přšelo, jen tak
rozplynout ?

Pepík

Může.

Děda se obrátí na Květušku,

131. - PD

kteřá v koutě smutně zadělává černou mouku

Děda (m.o.)

A co ty?

Květuška

Víly nejsou, dědo. Ani žádná spravedlnost na světě.

Děda dojde do obrazu, pohládí ji.

Děda

Já vím, že víly nejsou.

A ještě k tomu v takovém počasí.

ZVENKU !

132. – PD DEŠŤOSTROJ, ČERNÁ MÁRA

Okno zvenku.

Venku začalo zase hustě pršet. Za oknem se
objeví tvář dědy.

INTERIÉR pokračování

133. - D

Děda se otočí od okna

Děda

Jenomže mně se jedna rozplynula před očima, no.
A zmizela ve studánce. Nedá se nic dělat.

A kdyby jenom to. Víš, co mi řekla?

kamera v jízdě ke Květušce

Vyřid' všem: až bude nejhůř, může za mnou přijít
jen Květuška Pařízková

134. - PD

**Květuška sáhne do jeho kabátce a vytáhne
flaštičku s alkoholem**

**Květuška
Dědo.**

**Děda
Ne, ne! Opravdu to řekla. Napil jsem se až potom.**

Děti kolem se smějí.

Obraz 14A.

**Vesnice Na dolinách
Exteriér – noc**

135. – C (TRIK)

Vesnice na dlani. Seshora z kopce.

Prší – natočit v ateliéru před černou děšť.

Nikde ani živáčka.

Zatímco...

136. – C (TRIK, KOREKCE)

Kamera letí prostorem, nocí....

(natočeno z letadla)

zrychleně.....

137. – C (NOC) ISLAND

doletí na siluetu Nebeského hradu.

DOKRESLOVAČKA.

Do hradu padají hvězdy, létavice jedna za druhou.

Obraz 15

**Království slunce – Sluneční síň - za okny noc, v místnosti díky Slunci den
ATELIER**

138. – C

**Kamera vpluje do prostoru z velkého okna, kde je noční obloha (TRIK)
Ocitáme se ve velkém prostoru, velké obřadní síni, kde je v čele trůn. Do prostoru vstupují podivuhodné postavy, kapky v modrých, červených, hnědých řízách. Čekají příchod nejvyššího....**

139. - PC

Z nitra prostoru vstupuje jakýsi jas, který se koncentruje k trůnu.

TRIK

Tam se promění ve slunce, muže, který se posadí na trůn jako král. Okolo sebe má zář.

140. - PD

Slunce

Tak můžeme, nemám moc času, zítra bude polojasno a za chvíli musím vyjít na oblohu. Musím si odpočinout před další dlouhou cestou.

Pokyne, že audience může začít.

141. – PC

Žínky se klanějí před Nejvyšším. Noblesní žena uprostřed sálu začne ceremoniál.

**Ceremoniářka
Vzduch!!**

Udeří holí ,

142. - PC

**rozvlní se záclony, až se z těchto efektů zhmotní vzduch.
TRIK**

143. – PD CINEJEEB , jako platforma pro herce

Je to muž, který stále vane, vlaje, vznáší se ve vzduchu. Plášť, vousy, bílé široké kalhoty. Na dlouhých šálách ho drží u země tři vzdušné žínky.

144. - D

Slunce

Tak povídej, jak dopadla kontrola na Zemi?

145. – PD jízda podél herce na Cinejeebu

Vzduch se vznáší

Vzduch

Dostanu se všude, slyším trávu růst. Peníze jsou pro lidi vším. Vyměnili je za cit a přátelství. Jsem připraven je potrestat.

Ukloní se slunci

145. – PD

Slunce se ukloní a gestem požádá o posečkání

Slunce

Ať vstoupí Oheň!

146. - PC

Z prostoru nad hlavami se snesou dvě modré žínky (KASKADÉŘI – ZAVĚŠENÍ NA LANECH) z kterých začne pršet. TRIK (natočit podklad před černou!)

Švenk kamery

Pak pod ně vstoupí Oheň. Je to muž oblečený do „azbestového“ brnění, železné košile a plechových bot,

147. – 148. D

při každém kroku řinčí a vyskakují z něho kratší, či delší ohnivé jazýčky. Jeho tělo je z uhlíků.

149. - PD

Víly v červených šatech za ním z úst chrlí oheň.

150. - PD

Modré víly na něj musí lít vodu, aby ho chladily.

151. - D

Pořád jakoby doutnal a hrozil, že něco zapálí. Když lusknou prsty, jiskry létají kolem. Ukloní se před Sluncem

152. - VC

Slunce
Uhaste ho přeci ! Nemáme čas...

153. – PD jízda

Oheň
Probudil jsem spanilou sopku, nejdříve se styděla...
Ale teď chrlí, bublá nedočkavostí než se k ní vrátím.

Slunce (m.o.)
Ale no tak... Co lidi ?

Oheň
V poslední době s nimi nejsem moc spokojen.
Jsou arogantní, domýšliví a hloupi. Vymýšlejí na mě hlouposti, sestrojili i hromosvod !

154. – PC přes Oheň
Slunce není s takovou řečí spokojeno

Slunce
Já vím, jsou pošetilí. Další.

Oheň
Ale jasnosti ! Přivedu je k rozumu...

Slunce
Sopky ti musejí stačit. Další.

155. - PD
Víla – ceremoniářka se ukloní

Ceremoniářka
Ať vstoupí Země!

kamera přeostrí na vstupující bytost.

jízda podél

Země je moudrá žena. Vlasy ze zralého obilí, šat z květů
i plodů stromů, stříbra, zlata.
Pomocnice za ní nesou koše plné
všelijaké úrody, které položí slunci k nohám.

Slunce (m.o.)
Co zjistila Země?

156. – PC od Slunce

Země
Loupí mé poklady. Zlato, drahé kamení.
Přivlastňují si pole, lesy, hledají drahé kovy,
stříbro...Zapomněli, že jsem tu pro všechny.

157. - D

Slunce, starý kmet, jehož plášť žhne zářivými paprsky, zasmušile poslouchá a zavře oči.

158. – C od trůnu

Vzduch

A v noci jsou nejhorší. Loupí, kradou, zapalují. Bohatí nepomáhají chudým...

Slunce

Tak, tak. Zase jsme je nechali dlouho bez dozoru.

159. - C

Pokyne ceremoniářce

Ceremoniářka

At' vstoupí Voda.

Zavolá ceremoniářka, uhodí holí,

160. - PD

ale ne do podlahy, ale vedle stojícímu Ohni na palec.

Ten se začne svíjet.

švenk

Žínky nad ním, se mu potichu smějí.

161. – PC – PD jízda s ní

TRIK

Předstupuje Dešťová víla.

Je to krásná žena, celá zabalená

do pramínků, které stékají, mizí a nemokří zem.

Vstoupí a slyšíme vodopády, déšť, příboj moří

162. - PD

Víla

Lakota ze statku Na dolinách chce oženit syna Ondru s Bětou Bečkovou z pivovaru. Ondra ovšem miluje chudou Květušku Pařízkovou. Ta láska nemá naději, neboť Bečkovi by rádi spojili pivovar se statkem. V tom sňatku nepůjde o nic jiného, než o peníze.

švenk a přeastření

Vzduch

Má pravdu. Na dolinách jsou lidi hrozní. Peníze jsou pro ně vším. Vyměnili je za cit a přátelství.

163. - D

přeostření či došvenk

A hlavně mě otravují na každém kroku !

Oheň

Dokonce si zapalují domy, jeden druhému, ze zlosti a ze závisti.

Země

Jsou arogantní a domýšliví.

164. – PD – D jízda na Slunce, pohled

Slunce, starý kmet, jehož plášť žhne zářivými paprsky, zasmušile poslouchá a zavře oči.

Slunce

Tak, tak. Nechali jsme je dlouho bez dozoru. Ale, copak jste neobjevili Na dolinách vůbec nic dobrého?

165. – D jízda

Živly mlčí, dívají se jeden po druhém

Voda - DV

Jsou i dobří lidé. Ale nemají žádnou moc a o ničem nerozhodují.

Oheň

Jestli to takhle necháme, budou brzy rozhodovat kdy má pršet, kdy má sněžit, kdy máš zajít a kdy vyjít. A to musí skončit!

Ostatní živly souhlasně přizvukují

166. – C nadhled
Slunce zadumaně

Slunce

Co navrhuje?

Oheň iniciativně za všechny

Oheň

Potrestat! Poruč a já je vypálím...

Slunce ho přeruší

Slunce

Ty jsi horká hlava.

My musíme na lidi dohlížet a spolu s nimi se starat, aby bylo na zemi dobře.

Dešťová víla přidá

167. - PD

Do obrazu vstoupí Oheň

168. – VD
Přes ostrý profil slunce

169. – PC – PD Cinejeeb kamera se snaží
k žívlům

Živly jsou zaskočeny

170. - D

171. - D

Živly protestují

172. – PC rychlý nájezd na D

173. – D profily tváří žívlů

174. – PC jízda přes sloupy

Voda - DV

Navíc by to byl trest i pro hodné a spravedlivé. A
zvířata a ptáci také za nic nemohou.

Slunce (m.o.)

Slyšíte? Má pravdu.

Oheň

Mám návrh.

Slunce

Zamítá se.

Voda - DV

Dovol mi, abych je směla potrestat já. Naposledy,
pro výstrahu...

Slunce

Jak ?

Voda - DV

Vezmu jim vodu.

Živly

To není žádný trest. To nic není.

Slunce

Nebudou mít vodu?

To není špatné...

Oheň

Jen jim to vezmi. Jen je potrap.

Země

Jenomže, bez vody se nedá žít, moje zlatá.

Nech jim aspoň kapičku, ať si začnou vody vážit.

Slunce

Dost!

A světovládě povstane

175. - VD
Slunce ortel zpečetí

Slunce
Souhlasím s trestem!

Obraz   16
Krajina   -   den
Montáž záběrů

176. – VC

Hudba

Svítá. Na nebi září slunce v divném oparu, který jeho obrys zvětšuje, jak zvětšovací sklo.

177. - C

Slunce má v tuto denní dobu divný červený nádech,
obloha je plechově modrá,
nikde mráček a v té divné modři nezvykle dusný žár.
(barevný filtr před objektiv a korekce, retuš mraků)

178. – C

TRIK

V zlaté ploše paprsků slunce se objevuje silueta tváře
Slunce, jehož oči se zapichují do jediného místa na Zemi.

179. - VC

Od hor (časosběrně) se honí mraky a letí na jinou stranu země.

180. – PC (Zubrnice potok)

Potok v lukách je tak horký (suchý led), že z něj po ránu vystupuje pára,
I když už je téměř prázdný. Malá vysychající stružka teče seschlým korytem.

181. - D

V malé tůňce, o něco menší než kolo od vozu, polyká zbyteček
vody uvězněný okoun

182. – C (Nad Zubrnici, pod hřbitovem)

Stromy sesychají (trik umístění podzimních stromů s padajícím listím
do letní krajiny)

183. – PC (natočeno na podzim ?)

Na nebi hejna vlaštovek odlétají, jako by byl už podzim.

184. - D

Pole v horkém jitra rozpraskaná suchem, ječmen je na troud.

Obraz 17
U studánky - den
ZUBRNICE

185. - PC

Studánka je blízko polní cesty na kouzelném
místě pro schůzky a lidi, kteří touží
po klidu a samotě

nájezd

PD

Pramínek vyvěrající ze dna se tenčí,
až úplně zhasne a studánka před očima
vysychá. Kouzelné místo jako by bylo
bez duše

186. - D

Do obrazu vejdou dlaně, aby zachytily poslední
kapky k napití.

Švenk

Ondra nahlíží do studánky, voda nikde.

187. - PC

Posadí se a čeká, na cestě stojí koně se senem.

188. - C

POV

Květuška nikde

189. - PD - D jízda - PC

Někdo Ondrovi zakryje dlaněmi oči.

Konečně Květuška !

Ondra
Květuško!

Obejmou se

Květuška
Ondro.

Květuška si všimne prázdné studánky

I naše studánka?

Květuška se posadí ke studánce

Já myslím, že vyschla smutkem.

Ondra
Neprší.

190. - PD jízda

Květuška se zvedne a smutně odchází
k vesnici

Květuška
Protože až skončí léto, tak se má někdo ženit.

Ondra za ní jde, objímá ji

Ondra
V takovém vedru? To ho lituji.

Květuška
Nedělej si legraci.

Ondra
Opravdu je mi ho líto.

Květuška
Musím jít.

Ondra
Vždyť jsi teprve přišla.

Květuška
Pasu beránky. Je čas hnát domů.

Ondra
A kde je máš?

Květuška
Na vašem. Kde jinde.

Ondra ji zase přivine

191 – 2 x D

Ondra
A nevíš, koho si má ten někdo brát?

Květuška
Správně by si měl brát mě. Ale on nedělá správné věci.

Ondra
To ho teda špatně znáš.

192. - PD

Květuška už se nehádá a začne zpívat.
PLAYBACK

KOUŘIM U STODOLY LAKOTY !!
193. - PC

Beránci slyší vzdálený zpěv, běží za hlasem...

---

194. – PC jízda
Květuška se vzdaluje po cestě, na kterou vběhnou
beránci, za ní

A jde domů, mává na Ondru

Píseň

195. – PD

**Ondra vlezte na kozlík, zamává a práskne štěstím
do vzduchu, odjíždí**

196. – D

Květuška po něm pokukuje a jde domů

197. – PC Protipohled

Beránci za ní utíkají jak pejsci

Obraz 18.
Náves - den

KOUŘIM

198. – PC jízda

U kovárny je lavice. Sedí na ni děda pohádka
a kolem něj je drobotina dětí a taky dva,
tři dospělí, bába s hráběmi.
Všichni jsou zpocení, je horko i teď večer.

199. – PD

Vedle kovář koně.
Chlap s kosou znavený sečením, vytáhne ze
studny okov...

200. - D

...z kterého vytečou poslední kapky
vody

201. – PD - D

Podává i sedícím, kteří žíznivě pijí.
Všichni probírají vzrušeně rozmar
počasí. Děda jako každý večer vypráví

Děda

Vyjdu z toho lesa... a jak jsem pořád ve střehu, tak
vidím žebračku. Stát povídám...vyzpovídám ji,
jsem přece úřední osoba. Jenomže ona zmizela do
studánky...

Děti jen zírají

Kluk

A jak... ?

202. - PD

Právě přichází Květuška s beránky. Káravě:

Květuška

Dědo. Už zase?

203. – D z jízdy, z pohledu Květušky

Děda vstane a tiše se Květušky zeptá

Děda

Na mou duši, Květuško. Dešťová víla. Ta může za tohle sucho.

Půjdeš za ní?

**203. – PD z jízdy protipohled
Květuška taky tiše a tajemně
odchází do PC**

Květuška

Proč já ?

204. - D

Děda si povzdechne.

Dojde ke studni, a natáhne hrnek.

205. - PD

**Chlap ze studny vytáhne okov, není
v něm ani kapka, zavrtí hlavou.**

Obraz 19.

Před Lakotovým statkem a Bečkovice pivovarem - den

ZUBRNICE

206. – PC jízda

**Běta s Bečkovou vybíhají z domu.
Přeběhnou pár metrů návsi a už jim čeled' otvírá vrata a ony vcházejí dovnitř.**

207. – C Protipohled

U studny na návsi je už fronta vesničanů, pobíhají s nádobami, vědry s vodou.

208. – PC

Obě ženy vrazí do statku jak fúrie.

Obraz 20
Parádní světlice Lakotových - den
KOŮRIM

209. – PC – PD jízda

**Bečková a Běta sem vtrhnou, jako kdyby
chtěly Lakotovi nafackovat**

210. – PD přes ženy na Lakotu, jízda
Lakota rychle schovává lejstra a pár zlatek,
zamyká je hamižně do truhly.

211. – PD, přes Lakotu, mírný pohled

Chvatně stahují rukavičky

Bečková
Jedeme tak kolem, říkám si, zajedeš se přeptat,
co a jak.

Běta
Co svatba?

Lakota
Amidoré!

Objeví se Amidor

Bečková
Nechte Amidora Amidorem, nemáme hlad ani
žízeň.

A naznačí Amidorovi, aby zmizel. Ten
taky provede

Podezíravě se zeptají

Co svatba?

212. - D

Lakota
Platí.

213. - PC

Bečková
Jenomže my nedáme holku do chudýho. Budeme
si to muset rozmyslet. Nemůžete se divit.

Lakota se podiví

Lakota
Ho, ho. Jsem největší sedlák ve vsi...

Bečková
Bejvávalo. Je sucho. Všechno hoří před očima.

Lakota
U vás je taky sucho.

Bečková
Máme zásoby chmele i piva. Je žízeň, lidi víc pijou a utrácejí. Ale co vy?

Lakota se usměje, vstane

Lakota
Můžete se obtěžovat?

A naznačí, aby jej dámy následovaly

Obraz 21
Mokřiny - den

214. – C švenk s bryčkou
Bryčka, kterou řídí Lakotův kočí
přiletí jako vítr. Zastaví.

215. – PD - D
Až je Bečková z té rychlosti zle, vystupuje

Bečková
Jezdí jak blázen.
Všechny jsi nás moh zabít.

Prašťí jej slunečníkem

Lakota ji uklidní

Lakota
Po žních půjde k prasatům.

Ale to už Bečkové dojde řeč. Dojde do D.

216. – C POV

Jako bychom se ocitli v nejúrodnějším kraji.

(možno dotočit bez herců jinde, později)
Obilí roste, tráva, kukuřice, všechno se zrale barví

Vozy vezou poslední fůry sena, ženci začínají
kosit první pšenici.

217. – 2 x PD – D jízda na D

Běta
Mámo, podívej.

Bečková
Co to je?

Lakota spokojeně, velkopansky, vstoupí
za nimi do obrazu

Tohle všechno jsou mokřiny, madam. Nikdo o ně
nestál, ani kníže pán. Já je koupil. Řek jsem si,
uděláš z nich rybník, takové malé moře plné ryb a
peněz. A toho ledu do pivovaru, madam...

Bečková musí nerada uznat, že to je nápad

Protože jsem nejlepší hospodář v kraji - po knížeti
pánu, samozřejmě - tak jsem něco zkusil. Kolem
mokřin jsem zasel, co se dalo. Všude vyschlo, tady

ne. A přímo na mokřinách je nejt'avnatější tráva.
Budu muset přikoupit vozy, abych stačil úrodu
odvézt.

Udělá pauzu vítěze

Tak co? Bude svatba?

218. – 2 x PD

Přes Lakotu. Bečková se otočí k Lakotovi.

Bečková
Samozřejmě. Smlouva je smlouva. A na smlouvu se
u nás dá.

Lakota
To jsem rád.
Navíc mám mezi lidmi spoustu peněz. A já je
dostanu zpátky. O tom nepochybujte, Bečková.

Neřekne madam, neboť se teď cítí větším
pánem, než ona

Amidor (m.o.)
Milostpane !!

Lakota se otočí.

219. – C Protipohled, možná přes skupinku.

Na vozíku tažené oslíkem
se sem dere Amidór. Švihá oslíka, ale větší
rychlost z něj nedostane . A už z dálky
zoufale křičí

Amidor
Milostpane! Stalo se hrozné neštěstí!

Obraz 22
Náves - den
ZUBRNICE

220. – PD jízda

Lakota dojede na kočáře, vyskočí,
přichází, lidi kolem studny se rozestupují,
vzniká špalír – a Lakota jde jak panovník, v očích
však děs

221. – PC (POV)

Jde ke studni a vidí

222. – PD

Nakloní se do hlubiny, někdo zasvítí dolů loučí.

---

223. PC TOČNÍK ZÁBĚR DO STUDNY!!!

Studna je prázdná,
dočista suchá

---

223. – PD – D jízda na D

Lakota

To není možné! Ještě před hodinou...

224. – PD jízda zpátky

Otočí se.

Okamžitě hledá viníka

Všechno jste mi vypili. Bando nenasytná ! A dluhy
platit nechcete. Studna! Moje nejdražší věc na
světě. Ne! Vy jste ji vypili !To nedovolím! To už je
moc.

Slyší hlasy lidí kolem:

Vesničané

Brali jsme pro děti...

Na jídlo...

Lakota

No a co? Můj dobytek snad vodu nepotřebuje?

Vesničanka

Platili jsme dva grejcary...

Na Amidora a pacholky

Lakota

To je málo ! Zamkněte ji a první vodu
naberte do sudů a dejte do sklepa!

To by se vám líbilo, abyste si doma popíjeli a starosta sušil hubu.

Amidor se k němu přitočí, zašeptá.

Amidor

V sudech je víno, máme ho vylít ?

Lakota vyjekne, jak když ho píchnou, ztiší hlas

Lakota

Přemejšlej, ty makovice,
mazej za bednářem pro nový sudy !

Amidor mizí, zůstáváme na Lakotovi

225. - C

Amidor utíká, otočí se.

Amidor

Ale kam je dáme, sklep je plný vína!

226. - PD

Lakota je najednou v úzkých, začne koktat,
Ale nakonec si ví rady

Lakota

Tak je zakopáme jako slivovici. Mazej.

Otočí se.

227. - PC

Doběhne ke studni a vztekle rozbije džbán, který tam stojí s pár grejcary za vodu.

228. - D

Nakonec ty drobné z prachu zvedne
a hned zmizí do jeho kapsy.

229. - C

Pohrozí rukou do vzduchu
a pospíchá ke kostelu, mávne na pacholky.

Obraz 23
Vesnický kostelík - den

VALTÝŘOV

230. – PD

**Farář připravuje své knihy u oltáře, čistí kalich,
kostelník chodí po kostele a zháší svíce**

Zvuk dveří

231. – PC jízda

**Rozletí se dveře a Lakota se svými pohůnky
vejde do kostela. Chová se, jako by mu kostel
patřil**

Lakota
Pochválen, faráři.
Potřebuju vymodlit vodu do studny.

Farář
Nerouhej se, Lakoto!
Co on činí, dobře činí.

Podívá se nahoru a tajemně ukáže.

Lakota
Já ti řeknu, co budeš činit ty. Vysvětiš mi studnu!
A to hned! S celým procesím...

Farář ho vezme za ruku, vede ho ke kropence.

232. - D

Kropenky. Nikde nic.

Farář (m.o.)
Došla i svěcená voda!

233. - PD

Lakota se rozkatí

Lakota
Sakra...

**Nedořekne. Najednou dostane herdu do zad a hned
druhou, Lakota se motá, ze zad se mu kouří.
Farář ho otočí, a tam mu hoří záda.**

**Farář rukou uhasí malý plamínek na jeho zádech,
pokrčí rameny a pokřizuje se.**

234. - D

Lakota jen zamžiká.

235. – D

Na náhrobku je mramorová hlava. Má podobu
OHEŇ, otáčí se a mrká po Lakotovi a směje se

236. – PC

Lakota raději couvá ze svatostánku

237. – D

Na dalším náhrobku mrká
VZDUCH se ZEMÍ se potichu
chechtají coby sochy andělů.

Smích tlumený

TRIK – NATOČIT PODKLADY V ATELIERU!

Obraz 24
U Pařízků – den
KOUŘIM

238. - C

Bryčka s Lakotou zastaví u Pařízků.
Lakota vyskočí, pospíchá.

239. – PC Protipohled
Pařízková škrábe na prahu pár
černých brambor

Děda Pohádka chodí po dvoře
s proutkem a hledá vodu
Na skobě u dveří do chalupy visí halapartna
a roh ponocného

Pařízková vstane a rovnou říká

Pařízková
Přijel jste si pro dluhy ? Nic nemáme.

240. - PD

Lakota si ji vychutná, směje se.
Pacholci za ním...

241. - PD

Děda chytí halapartnu a bojovně ji otočí
proti nim.

Děda
A beránky nedáme, sousede !

Lakota k němu zálibně dojde

Lakota
Chceš být ponocným, dědku?

Děda najednou ustrašeně

Děda
Chci.

Lakota
A co tohle znamená?

jízda na bližší

Ukáže na halapartnu
Děda se ošívá

Děda

Jen jsem chtěl...ukázat, jak je vyleštěná.

242. - PC

Ze louky vyběhne Květuška s Ondrou,
ženou beránky
(možná švenk s následujícím)

243. - PD

Lakota na Ondru civí a pak řekne

Lakota
Máš být na mokřinách, ne?!

Do obrazu vejde Květuška s Ondrou, vběhnou
beránci.

Pacholek se žene po beráncích, když v tom
ho Lakota zarazí.

Lakota
Pařízková, ta holka musí za vílou!

Pařízková se tomu skoro zasměje

Pařízková
Cože?

Lakota
Musí...

Vejdou do sednice. Lakota strká před sebou
Ondru, který se tomu diví.

244. - PD

Zápraží a chodba.

Slova se mu vzpříčí v krku

Lakota
...dám jí i svého syna Ondru. Nemáte kapku
vody...nějak mi vyschlo...

245. – PC SEDNICE CHALUPY

Ondra vytřeští překvapením oči, stejně
jako Květuška

Ondra
Ale.

Lakota
Nezdržuj.

Pařízková přináší hrnek vody. Lakota se
napije a pokračuje ke Květušce:

jízda na 2 x D

Z toho jsou překvapeni všichni

246. - PD

Konečně se sebere Pařízková

Chce Květušku od Lakoty odtrhnout

Musíš zařídit, aby na moje pole...
Tedy na všechny pole zase přšelo.

Musíš přinést déšť?

Pařízková
Lakoto, vy jste se zbláznil. Copak to jde?

Lakota
Vydej se za tou dešťovou bábou. Máš s ní přece
známost, ne? Říkají to všichni.

Pařízková
To jim nakukal děda.

Lakota
A ponocný je úřední osoba a nemůže si vymýšlet.

Pařízková
To má vylézt do nebe a házet kapky na zem?

Lakota
Ať si poradí. Nedělala by to přece zadarmo.

Pařízková
My nic nechceme!

Lakota
Ale našeho Ondru by Květuše chtěla, ne ?
Alespoň se uvidí, jak ho má ráda. Někdo se
obětovat musí, ne ?

Pařízková
Pamatujte si, Lakoto, že než bych ji pustila do
světa kvůli vašemu bohatství, to bych ji radši
uvázala doma za nohu. Dokud by se jí taková
hloupost nevykouřila z hlavy. To si dobře
pamatujte!

Lakota se nafoukne

Lakota
Museli bychom vás zavřít do šatlavy. A hlídal by
vás ponocný! Váš táta. Račte si vybrat.

247. – PC

Popadne Ondru a jdou pryč.

248. – D

**Květuška přemýšlí, Pařízková ji obejmě,
má o ni strach.**

Obraz 25.
Dvůr chalupníka - den
PŘEROV NAD LABEM

249. – PC jízda

**Rozletí se malá vrátka z chléva, až se skoro vyvrátí
z pantů a na dvůr vyvádějí pacholci tele.
Lakota má desky dluhů, které
ukazuje chalupníkovi.**

Chalupník
Nemám nic. Já zaplatím...

Ale Lakota nemíní smlouvat

Lakota
Máš tele?

Vesničan kývne, padne na kolena, prosí.

Chalupník
Počkejte mi...

Lakota ukáže gestem na pacholky

Lakota
Měl jsi tele!

A vyjde ze záběru

250. – PC jízda

**Pacholci už ho uvazují za povoz. Lakota
odchází, vesničan běží za nimi a telátkem.
Je hrubě odstrčen.**

Obraz 26
Před chalupou Pařízkových, v chlívě - podvečer
KOUŘIM

251. – PD

Děda vytáhne ze studny vědro s vodou a vylije vodu do malého hrnečku. Opravdu jen pár kapek.

252. - PD

Děda Pohádka jde do chlívě a podává Květušce vodu, ta mlčí. Květuška se mazlí s beránky.

Děda

Sotva na hrnek černého kafe.

Ale Květuška má jiné starosti

253. - D

Květuška

Dědo, ale teď pravdu...Já tu žebračku viděla taky. Nevypadala na dešťovou vílu.

254. – PD Přes Květušku

Děda

No tedy!!!

Že mi nevěříš jako ponocnému, to mi nevadí, ale, že mi nevěříš jako vojákovi s medailí, to mě uráží.

Květuška

Tak dobře. A kudy mám za tou vílou jít?

Děda

Rovnou za nosem. To je osvědčená cesta.

255. – D jízda na PD

Květuška si vzdychne, posadí se, s dědou je opravdu zbytečná řeč

Děda pohádka si k ní sedne

Počkej. Bydlí prý v každé upřímné slze.

Květuška

Jo? A kde to je?

Pohádka pokrčí rameny

Děda

Já už viděl na světě slzi, ale... žádná víla se u toho nezjevila.

**Děda odejde a Květuška zůstane sama.
Sáhne do sukně,**

**256. - D
vytáhne dvě zašlé mince a zamyšleně si s nimi
pohrává**

**257. – D
Květuška je zamyšlená.**

ZUBRNICE

258. – C (OD HRBITOVA)

Doliny spí.
Měsíc, polosvětlo, pološero, kouzelný
večer, v kterém je trochu chladu.

259. - PC (U MLÝNA)

Člověk čeká, že vyjdou rusalky

Květuška doběhne ke studánce,
kde už Ondra čeká.

260. – PD jízda

Květuška
Já za tou dešťovou vílou půjdu.

Ondra
Proč bys to dělala?

Květuška
Copak ty už mě nechceš?

Ondra
Znáš přece vašeho dědu. Vymýšlí si. A můj otec
pořád lže. Jde mu jenom o vodu. Nikdy nedá
svolení, abychom se vzali.

Květuška
Já s ní možná taky mluvila. A dala jsem jí kousek
chleba.

Ondra
Já tě nepustím.

Květuška
Ale já půjdu.

nájezd na D

261. - D

Ondra
Tak půjdu s tebou.

A už je zase veselo

Květuška
To nemůžeš.

Ondra
Proč?

Květuška
Protože tě nepustěj.

262. - PD

Vrazí mu políbení a utíká.
Ondra ji dostihne a políbí

Květuška řekne to nejdůležitější

Já si myslím, že dokud nepoteče v naší studánce
voda, tak my dva se nikdy nevezmeme.

263. – PD – D jízda

Ze strouhy opodál spadne Lakota s Amidorem.
Poslouchali celou dobu

Amidor
To jsem zvědav, co uděláte teď!

Lakota
Jak to se mnou mluvíš? Pošlu tě k prasatům.

Amidor se okamžitě umírní

Lakota už jen dodá:

Půjdu na to vědecky.

ZUBRNICE U MLÝNA

264. - PD

Květuška vytáhne dvě zašlé mince, akorát
vyjde měsíc a je krásně vidět

Květuška
Tohle mi dala víla.

Nájezd na D mincí

265. - D

Ondra zkoumá a pak jí mince vrátí

Ondra
Nepředala se. Podle mě nemají skoro žádnou
cenu.

Květuška mu jednu minci podá

Květuška (m.o.)
Je tvoje.

Ondra je mírně překvapen.

266. – D - odjezd na PD

Mince se mu v ruce rozsvítí,
začne se lesknout. Stejně tak Květušce, ta
překvapeně výskne.

Funguje to přesně tak, jak mi řekla! Když budou
svítit, znamená to, že se máme rádi a že na sebe
myslíme. Když svítit přestanou...

Ondra ji obejmě

Ondra
Neboj se! Nikdy nezhasnou, radši bych ztratil
vlastní život než tebe.

Obraz 29.
Království slunce – ložnice Slunce, noc
ATELIER

267. - C

Do paláce svítí měsíční světlo.

268. – PD jízda

**Slunce šmíruje dění na zemi z velké nebeské, zlaté postele,
velkým teleskopem.**

---

269. – PD delší sklo PŘEROV NAD LABEM

**Vidí, jak Lakota s Amidorem někam utíkají, schovávají
se ve tmě, jeho výhled překryjí mraky.**

---

270. - D

Slunce odloží teleskop, našťve se.

Slunce

**Jestli některé lidi nenapraví sucho, tak je napraví
voda. Uděláme takovou potopu, že se jim utopí i
ryby.**

Obraz 30.
Před pastouškou kořenářky - noc
HELFENBURG

271. – PC jízda

Lakota se s Amidorem pomalu blíží lesem.

Mezi stromy se mihne stín, švenk na vlka, který vyje

Zavytí vlka

272. – 2 x PD

V Lakotovi s Amidorem by se krve nedořezal,

jeden druhého popohání vpřed .Snaží se, aby je nikdo neviděl

a nepoznal. Přes hlavy mají všelijaké hadry.

273. – PC jízda - C

Jdou ke stavení kořenářky.

Kořenářka – bydlí pod skalou.

Celá ta barabizna je jakoby zarostlá, obložena

suchými bylinami a kolem se hemží různá

ochočená havěď.

274. – PD

Vlk stráží to království

275. – PD

Lakota ani nedutá, jdou podél pastoušky, narazí

zády na kozu, leknou se jí.

Konečně vezme Lakota hovězí kost, opřenou

o dveře a zabuší.

276. – D – PD jízda s ní ven

Po chvíli vyjde kořenářka. Kupodivu to není

žádná čarodějnice, jen neupravená, s rozcuchanými vlasy,

poslouchá z velké lastury hodně divokou hudbu, skoro punk.

Kořenářka

Tak co to bude, pane Lakota?

277. - D
Lakota se lekne

Lakota
Já nejsem Lakota. Já jsem
poctivý koňský handlír...

278. - PC

Amidor se jen víc zahalí a zakroučí
hlavou

jízda na PD

Kořenářka
Aha.
Podomka taky nebudu znát, co?

Tak co potřebujete? Někoho uhranout, nebo ho
úplně zprovodit ze světa...

Lakota
Kuš osobo! Jenom chceme aby spal. Aby se
hodně prospal

Kořenářka ustoupí a oni vejdou dovnitř

Obraz 31
U kořenářky - noc
HELFENBURG

279. – PD jízda

Uvnitř pastoušky kořenářky je to ještě
zajímavější, než zevnitř. Pytlíky s nasušenými
bylinami, vonné ohně, tajemné listiny
i křišťálová koule a to vše v jeskyni, ve skále

280. - PD

Kořenářka vezme kouli do ruky

Kořenářka
Chcete uspat člověka.

Lakota vylétne, vejde do obrazu

Lakota
Kdo říkal člověka? Koně potřebujeme uspat, aby
...kobyly začala dojit...

Lakota mele páté přes deváté.

Kořenářka
Rozumím. Koňské mléko je zdravé. Tak to by
chtělo něco silnějšího.

Otevře zvláštní truhlu a vytáhne kytičku
bylinek

Spolehlivé.

nájezd na VD

Lakota
Tohle že uspí...

281. – PD přes kořenářku

Kořenářka
Třeba dva koně. A vzbudí se na svatou Annu.

Oba na sebe kývnou

Amidor
Vy jste hlava, milostpane

Lakota
Ale jestli se nevzbudí, babo, tak...

Kořenářka

Vzbudí, pane starosto.

Lakota vztekle

Lakota

Nejsem starosta. Co to pořád meleš?

282. - D

Kořenářka

Stačí položit ji k hlavě. Nejlepší je, když to dotyčné dobytče spí na peci. Tam je sucho.

283. - PD

Lakota

Taky že spí...kde jinde...

Uvědomí si ten nesmysl

U nás je dobytek na prvním místě.
A nebud' zvědavá. Kolik to stojí?

Kořenářka

Co kdo dá.

Lakota schová váček, když je to tak

Lakota

Nasbírej si v mém lese roští.

Kořenářka vejde do obrazu.

Kořenářka

V kterém.

Vezme kytičku bylin

Lakota

Když jsi tak zvědavá a máš čarodějnickou kouli,
tak si ho najdi.

Lakota vyjde ze záběru

Ale říkám: Běda ti! Běda ti, jestli to nebude
fungovat!

284. – PC

Utíká s Amidorem pryč.

Obraz 32
Před chaloupkou Pařízkových - svítá
KOUŘIM

285. – C TRIK

Slunce se už pomalu objevuje na východě
a v jeho obryse je nějak usmívající tvář Slunce.

---

286. – VC Střechy SVÍTÁNÍ ZUBRNICE U HŘBITOVA
Ves je tichá a prázdná

---

287. - C

Květuška opatrně vyklouzne z chalupy. Má uzlíček a vůbec
i při té chudobě působí, že se vydala na cestu
Opatrně zavře vrátka a utíká.

288. – PC Protipohled

Najednou ji zastaví pískání. Otočí se.

289. - PD

Ve vrátkách stojí děda Pohádka, žene se
za ní se šavlí

290. - PC

Děda vejde do záběru.

Pohádka jí místo odpovědi podá velkou
šavli

Květuška
Proč nespíte dědo?

Děda
Ve světě se hodí. Mně se aspoň vždycky
hodila.

Květuška
Na co?

291. - D

Děda
Kdybys byla malá, řek bych na nějakýho draka.

Ale...Stejně, jeden nikdy neví, co se stane.

292. - D

Políbí dědu a utíká pryč. Děda za ní:

A šavli si ponechá

Květuška
Vždyť s tím neumím ani zacházet. Pomáhejte
mamince. Ať se na mě nezlobí.

Děda
Jak myslíš.

Ondra jde s tebou?

293. – PD v
V chůzi, otáčí se:

Květuška
Sama bych se bála.

294. - PD
Děda pohádka se uklidní

Děda
Tak to je v pořádku.

295. - C
Květuška už neví, co na to říct

Květuška
Já se určitě vrátím !

296. – D

Děda
Tak pozdravuj svět. Třeba se na mě bude ještě
pamatovat.

Děda jde do chalupy. Otáčí se za Květuškou.

Obraz 33
Smírčí kameny, studánka - svítání
ZUBRNICE

297. - PC

**Ještě není úplné světlo, ještě je šero, ale slunce už
slibuje zase velký žár. Květuška přibíhá od vesnice.**

298. - C

**U studánky.
Květuška přijde, rozhlíží se, čeká....**

299. - D

Studánka prázdná, dno rozpraskané

Obraz 34
U Lakotů - ráno, svítá
KOUŘIM

300. – D jízda - PC

Ve velké kuchyni leží na peci Ondra

**Odjíždíme od jeho spokojeného spícího
obličej, až si všimneme, že u jeho hlavy
leží uspávací kytička od kořenářky**

Kamera objeví:

**Lakota praští na zkoušku kýblem, taková rána, že
přiletí služka**

Služka
Co se děje?.

301. – 2 x PD

Lakotová ztiší hlas

Lakotová
**Co by se dělo, třeštidlo!!! Mazej spát, za chvíli
vstávají slepice.**

**Služka tedy zmizí, aby ještě nechytla jednu
hadrem**

A my vidíme, že i přes tu ránu a křik Lakotové,

302. - D

Ondra pokojně a tvrdě spí

303. - PD

**Lakota s Lakotovou po sobě spokojeně a spiklenecky
kouknou**

Obraz 35
Smírčí kameny, studánka – časně ráno
ZUBRNICE

304. - VD

**Na dno studánky spadne žlutý lístek.
Zůstane sám.**

305. – D

**kamera přeostří
Květuška se vzdaluje po cestě od vesnice**

Obraz 36
U Pařízků - ráno
KOUŘIM

306. - PD

Rozespalá Pařízková vstoupí do
kuchyně, nabere poslední kapku
vody a staví v plecháči na kamna.

Začne rozdělávat v kamnech. Při
tom volá

Pařízková
Květuško, vstávej...už by zpívali ptáci. Kdyby
neodletěli.

A dál rozdělává

Není ti hanba? Kdo si vezme takovou lenivou
holku...

Začne jí to být divné. Podívá se do rohu
světnice

Holka, co je s tebou?

307. PC jízda
Postel je prázdná

Obraz 37
Dvorek u Pařízků - den
KOUŘIM

308. – PD

**Pařízková vyběhne na dvorek.
Tam sedí zamlklý děda Pohádka.**

Najednou jako by jí to došlo

**Pařízková
Kde je Květuška?
Neříkejte, že...**

Děda Pohádka mlčí

**Pro pána...!
Proč jste ji nezastavil, vždyť už ji nikdy
neuvídíme!**

**Děda
Neplač. Nemůže se ztratit. Já jsem jí poradil, co a
jak má ve světě dělat.**

**Pařízková
To se mi ulevilo.**

Neví jestli se má smát, utře slzy

309. – 2 x D

**Děda
A kromě toho jde s Ondrou.**

Pařízková si oddechne

Obraz 38
Smírčí kameny, studánka - ráno
ZUBRNICE - LEVÍN

310. – C Před kamerou hořák
Květuška jde sama. Ondra nikde.
Slunce žhne, až se vzduch tetelí.

311. - PD
Podívá se na minci.

312. - D
Mince svítí, leskne se

313. - PC
Květuška se otáčí, pak dokonce zavolá

Květuška
Ondro!

314. - VC
Nikdo se neozve, jen ozvěna

315. – Total C
Tak odchází do světa sama

Obraz 39
Náves - den
ZUBRNICE

316. - C

Po návsi přijíždí vozík tažený
oslem. V tom vozíku sedí na první
pohled doktor.

317. – PD jízda

Už podle tašky na kozlíku,
podle skřípce a podle oděvu, který zde žádný
vesničan nenosí. Utírá se od samého vedra
Vozík zastavuje, před statkem Lakoty
tady už je taky hlouček zevlounů, doktor se souká
ven. Hned jeden vesničan drží osla, druhý šlajfuje
a doktor míří do vrat. Doběhne Lakotová.

Lakotová
Pane doktore, honem. On už snad nežije.

Dr.
Jen klid, statkářko.

318. – PD Protipohled

Pláče tu herecky i Betty, běží s nimi

Běta
Pane doktore, je to můj ženich. Co si počnu?

Obraz 40
Statek Lakoty – kuchyně, den
KOUŘIM

319. - PD

Na peci leží Ondra. Oči zavřené. Kytička zmizela.

320. – PC jízda

Na pec se drápe doktor, za ním Lakotová a Lakota.

**V kuchyni se s motá čeleď, sem tam i nějaký
soused**

321. - D

Doktor vyhrne Ondrovi košili, a poslouchá trychtýřkem

322. - PD

Lakota /pokrytecky/

Je to vážné? Moje teta na to umřela.

Lakota se otáčí k čeledi.

323. – PD od Lakoty

**Doktor mlčí, poslouchá, prohmatává,
prohlíží oči**

324. - PC

Lakotová

Že to bude tím suchem? Na to už skapalo lidí.

Běta pod pecí se rozeštká

Doktor konečně skončí

Dr

Mám pro vás dobrou zprávu.

Lakota se málem urazí

Lakota

Dobrou zprávu, když je to jeho poslední hodinka?

jízda – dorovnání z pohledu na Dr.

Dr.
Nic mu není. Spí.

325. – PD
Protipohled od pece

Oba
Spí?

nájezd na bližší
Lakota pomlčí o bylinách, které žmoulá v ruce.

326. - D

Dr.
Jako dudek.

327. - PC
Dr. jde ke skupince, Lakota má hned
navrch

Lakota
A za tohle chcete peníze? Nedostanete ani halíř.

Dr.
Nemůžu si pomoct. Spí.

Všichni pod pecí se začnou smát

Lakotová
Co si to dovoluujete, chásko!?

Lakota
Ven. Nemáte svou práci, holoto?

Běta je začne vystrkávat z kuchyně, jako
kdyby tu už byla panímáma

Běta
Slyšíte? Ven. Bezcitní hlupáci! Ven!

Se smíchem opouštějí kuchyni, zavřou za nimi.

328. – D od dveří

Lakota
Taková ostuda.

Dr.
Co je na tom špatného, že spí? Víte, sedláku...

Je přerušen

Lakota
Statkáři. Nebo starosto.

Dr.
Víte, statkáři, co já bych za takovýhle spaní dal?
Já se taky ráno probudím a zjistím, že jsem celou noc nespál.

Lakota se při své hlouposti lekne, jako kdyby se to týkalo jeho

Lakota
A není to smrtelný ?

Dr.
No... jak kdy. Většinou to přežiju.

329. – PC

Dr.
Nebojte se, rozhodně je živej. I když by se mu dost špatně tancovalo.

A i on odchází

Obraz 41
Les - podvečer
DRÁBSKÉ SVĚTNIČKY A HELFENBURG

DRÁBSKÉ SVĚTNIČKY

330. – PD Delší sklo

Květuška jde cestou necestou, dostavuje se únava.
Nikde človíčka. Vyjde ze záběru.

331. – PD – STEADICAM

Jde soutěskou. Dojde na D, pohled

HELFENBURG

332. – C (POV)

Nakonec štěstí. Pohádková chaloupka, jak z perníku.

333. – PC jízda

Dochází k chaloupce. Nikde nikdo.

334. - D

Jen kočka se jí otře o unavené nohy

335. - PD

Květuška

Micko, bydlí tu s tebou někdo?

Babička (m.o.)

Bydlí, děvenko. Jen pojd' dál.

Květuška vzhledne,

336. – PD (POV)

Bělovlasá babička, jak z pohádky, skoro kouzlem
stojí pod schody. Za ní dědeček s náručí dřeva.

Babička

Kde se tu bereš?

Dědeček
To se v takové divočině nebojíš?

Květuška
A vy?

Dědeček
Vidíš, o tom jsem nikdy nepřemýšlel.

337. - PD
A už vedou Květušku nahoru. Vejdou do záběru.

Babička (m.o.)
Pojď dál...

Květuška
Ale já chvátám.

Babička
Jenom něco pojíš. Určitě máš hlad.

338. – C
Stoupají do schodů

Obraz 42
Před příbytkem kořenářky – noc
Helfenburg

339. - PC

Zastaví vozík. Doktor sleze a běží k chatrči.

340. - PC

**Zabouchá kostí,
po chvíli se v sluji objeví světlo a pak se
otevrou dveře**

Kořenářka
No ne... to je návštěva.

Doktor se nezdržuje a vstoupí dovnitř

Obraz 43
Chaloupka Kořenářky – noc / interiér
HELFENBURG

341. – PC, jízda na PD

**Doktor se posadí a sedne si málem na kocoura.
Ten zasyčí, zajecí, až se doktor poleká**

Dr
Potvoro.

Pak se obrátí rovnou na kořenářku

**Pořád spí, paní kolegyně, už jste o tom případu
určitě slyšela.**

342. – PD přes Dr.

**Kořenářka se usmívá, míchá něco
v kotlíku, přihodí košík muchomůrek,
nápoj zamíchá, až se z něho kouří**

Kořenářka
**Slyšela, slyšela. Ale co já, hloupá osoba. Já nemám
školy jako vy.**

Dr
No tak. Co jste jim namíchala? Já přece nejsem hloupej.

Kořenářka
Však říkám, těch škol, co jste vychodil...

A nalije Dr. polévku do misky.

343. – D

Kořenářka (m.o.)
...vemte si, to vám udělá dobře...

Dr. nedůvěřivě vezme nápoj,

Dr
**Vy si nebudete vymýšlet nemoci, které já neumím léčit.
Berete od nich peníze a neplatíte daně.**

Nerad ochutná polkne, hned toho lituje

344. - PD

Kořenářka se rozkdáká

Kořenářka

Božítku, nějaká ta slepice, červená řepa. Peníze nikdy.

Oni mi taky nic nedali...

Zarazí se, vlastně se přiznala.

Do obrazu vejde Dr.

Dr.

No vidíte, když člověk chce. Tak jak jste ho uspala?

Kořenářka rezignuje

Kořenářka

Vy byste mě otrávil. Dračí hnát, hadí žluč a něco pro vůni.

Ale jinak je to docela hezká kytička.

345. – D

Dr. se usměje a podává misku kořenářce.

Kořenářka (m.o.)

Jen to dojezte...

Úsměv mu zmrzne na rtech.

Obraz 44
Kuchyně u Lakotů – noc
KOUŘIM

346. - PD

**Doktor se svícem se dere na pec, kde spí
Ondra. Za ní Lakotová s Lakotou v nočních
košilích.**

357. - D

**A skutečně u hlavy má Ondra hezkou kytičku,
o které mluvila kořenářka**

358. - PD

Lakotová se tváří, že se o syna bojí

**Lakotová
A probudí se někdy ?**

**Lakota na ní udělá obličej, jako že to
přehání**

359. – PD švenk s kytičkou

**Doktor strčí nenápadně kytičku do kapsy a
sleze z pece**

**Dr
Ráno bude jak rybička, dostanu zlatku, sedláku, tedy
starosto.**

360. - PC

Lakota zívá a musí tentokrát zaplatit

**Lakota
Tiše, at' ho nevzbudíte.**

Doktor vyjde ven

Obraz 45
Před Lakotovým statkem – noc před svítáním
ZUBRNICE

361. – PC - PD

**Dr. nastoupí do vozíku, vezme opratě, usedne
na kozlík, kytičku vyloví z kapsy, prohlédne si ji,
jen tak si k ní přičichne, a v tu ránu usne**

362. - PC

Oslík se na štěstí rozjede sám

363. - D

**Kytička se pomalu sveze na prašnou cestu a zadní
kolo ji přejede, rozdrtí**

364. – VC

**Ponocný (dubl děda) prochází návsí, troubí
a oznamuje**

Pohádka

Odbila třetí hodina ....(historické znění)

Obraz 46
Pohádková chaloupka - brzy ráno, mlha
HELFENBURG

365. - PD

**Květuška podojí kozu a nese stařečkům
na kamennou lavici mléko.**

366. – PC jízda

**Ti ji za to podarují čerstvým
krajícem chleba. Květuška si k nim sedne , s chutí se
do něho zakousne a z kameninového hrnku to zapíjí
kozím mlékem**

Babička

**Jsi hodná, žes nám pomohla děvenko. A kam máš
namířeno?**

Květuška

**To já přesně nevím. Neznáte
tam cestu?**

Děda

Tam ne.

**Květuška dojí poslední sousto, dopije
a vstane**

Květuška

**Děkuji za jídlo. Snad vám to jednou vrátím.
Já jdu za dešťovou vílou.**

Babička se rozzáří

Babička

**Jdeš za dešťovou vílou? Tak to máš štěstí.
To ti poradit můžeme.**

Květuška

Opravdu?

Dědeček

No jistě. Tu zná v kraji každý.

Obraz 47
Kuchyně u Lakotů- ráno
KOUŘIM

367. - PC

**Do kuchyně proniká ranní slunce – Lakota spí, ale
dnes se něco děje, probere se pomalu Ondra**

**Nejprve nechápe, pak mu to dojde, vyděsí se,
seskočí z pece a rychle se doobléká**

Švenk

**To vzbudí Lakotu, objeví se v noční
košili vedle ve dveřích**

Lakota

Ondro, co je?

Jak to, že nespíš? Vždyť stůněš.

368. - PD

Ondra

Nemám čas. Já jsem zaspal.

A už běží z kuchyně

Lakota

Ondro, vrat' se! Ondro! Ondro!

Lakota běží za ním

---

369. – PC ZUBRNICE

Kamera v jízdě.

**Ondra běží k maštali, kde stojí
jeho kůň.**

**V patách Lakota. Ondra přirazí
před ním dveře. Lakota mlátí do
dveří.**

Lakota

Ondro !! Kam jedeš !

370. – PC

**Ondra vyskočí do sedla a vyjíždí ze
dvora, švenk na Lakotu ve dveřích**

Lakota

Zavřete vrata !!

Pozdě. Ondra vyjíždí na náves...

Obraz 48
Smírčí kameny, studánka - den
ZUBRNICE

371. - PC

**Ondra přicválá ke studánce. Už je den
a Květuška pryč
Točí se na koni**

**Ondra
Květuško? Květuško?**

**Kůň se neklidně točí, Květuška
nikde**

372. - C

Ondra cvalem vyrazí k lesu ...

Obraz 49
Na kraji lesa - den
DRÁBSKÉ SVĚTNIČKY

373. – PD STEADICAM

Stařečkové a Květuška vedou skálou Květušku,

Dědeček

Tak to půjdeš touhle pěšinou. Z lesa se dostaneš
asi tak k večeru, pak půjdeš cestou kolem potoka,
přes dva šibeniční vrchy...

Vyjdou ze záběru.

Babička (m.o.)

Tři.

374. - PC

Dojdou na vyhlídku. ukazují
cestu.

Dědeček

Tři, máš pravdu, babičko. Za druhým je baba
Jaga . Tak tři a pak už uvidíš zámek.

Květuška

Zámek dešťové víly?

Babička

Ne. Ten je našeho knížete.

Ukážou do dále.

375. VC

Krajiny, do neznáma se siluetou zámku.
TRIK

Dědeček

Ale od něj půjdeš pořád rovně k horám a jsi tam

Květuška

Tak vám moc děkuji.

A odchází

Oba stařečci

Není zač.

377. – PD delší sklo, od stařečků

Květuška šlape, mává a je šťastná.

378. - PD

**Stařecci za ní upřímně koukají a usmívají se,
konečně dědeček řekne**

Dědeček

Chudák holka. Ona ještě věří na dešťovou vílu.

**Obraz 50.
Vyhlídka - den
LEVÍN**

379. - PD

**Ondra na koni cválá krajinou
a přitom volá, jak smyslů zbavený**

Květuško! Ozvi se. Květuško!!!

Údolí vrací jeho hlas

380. – PC delší sklo

Ve cvalu se míhá mezi stromy

Obraz 51
Pustina v cizině - den
KAZNĚJOV

381. - VC

Cizí země, krajina bez cesty.

Jde tudy unavená, roztrhaná Květuška.

382. - PD

Je vidět, že už ztratila hodně sil

Sedne si na kámen a odpočívá, rozemne nějakou suchou trávu a sní pár suchých semínek

383. - PC

Vstane, pokračuje a pak zoufale zavolá do anonymního prostoru

Květuška

Dešťová vílo, kde jsi? Proč mě trápíš?

384. – D jízda

A tiše pro sebe

Tady žádné hory nejsou.

Pohled, překvapení v jejích očích.

385. - C

Ale neobjeví se nikdo, neozve se ani hlásek, v dálce se jako fata morgána objevují silueta Slunečního hradu...Pak zase zmizí.

TRIK

386. – PD PROPELER

Květuška se nevzdá a jde dál

Nastává večer a stíny se prodlužují, najednou začíná být chladno a zvedá se chlad ze země.

Po několika krocích se musí zastavit, neboť zničehonic do ní udeří vítr. Pohled.

387. – C přes Květušku PROPELER

Před ní se zhmotní malé tornádo s tváří živlu.

Vzduch
Neboj se. Já jsem Vzduch ale pro někoho
Vítr.

388. - D

Květuška
A mluvíš? To mi doma nikdo neuvěří.

389. - PC

Vzduch
Máš štěstí, jsem pořád na blízku. Já znám
dešťovou vílu.

390. – PD Nadhled od Větru.

Květuška
A víš, kde bydlíš?

Vzduch
Velmi dobře to vím.

Květuška
Ukážeš mi cestu?

391. - PD

Vzduch
Milá dcero, ještě jsem neslyšel, že by někdo
chtěl, abych mu ukázal cestu.

Květuška (m.o.)
Jinou možnost nemám.

Vzduch
Tak dávej pozor kudy půjdu. Já totiž půjdu všude.

392. – 395. PC – D - VD

Zvedne se ve víru prach, až se v něm začne
Květuška ztrácet. Pak ji turbulence větru odnese
 pryč. Točí se ve víru (trik spolu se zavěšením herečky
proti green screen)

Květuška (m.o.)
Ale já nic nevidím, nevidím na cestu !

Vzduch (m.o.)
Stačí, když se mě budeš držet.

396. - D

a ztratí svůj stříviček, který spadne do písku.

Obraz 52
Trh v cizině – den
Skalní město Valečov

397. – PC – jízda

Ondra prochází kolem stísněných obydlí ve skále,
Ondra dojde na D
prohlíží si děvčata, která jsou zahalená,

398. – C (POV) jízda

z podivných oken se kouří, vchody mají místo dveří látky.
Ženy tu chodí, povídají. Žádná není Květuška

399. – D

Ondra se rozhlíží, hledá

400. - PD

Ale pozor, jedna je jí podobná. Je i stejně oblečena,
mizí v jednom obydlí

401. – PC

Ondra ji doběhne

Ondra
Květuško.

Otočí ji

Dívka
Nejsem Květuška. Co se ti zdá?

Bratr se okamžitě osopí na Ondru, vyjde
z příbytku

Bratr
Necháš mojí sestru. Jdi si po svých.

Ondra
Spletl jsem se.

Majetnický vypadající bratr jde za Ondrou

402. - PC

Kůň Ondry čeká, přeastření na bratra dívky
Bratr se zadívá na jeho koně

Bratr
Ale jak se tak dívám, mohla by to být
Květuška.
Já si vezmu koně, ty budeš mít Květušku.

403. – PD jízda ležením
Ondra nerozumí

Ondra
Ne, musím dál – za svojí nevěstou!

Bratr
Dobře. Tak dám deset zlatých.

Ondra
Ani za padesát. Bez koně bych byl ve světě úplně ztracený.

Bratr
Jsi zdaleka?

Ondra
Zdaleka.

Bratr se zasměje, je to pro něho dobrá zpráva, Ondra odchází

Bratr na sestru

Bratr
Dojdi k vařečkářovi a vyber si tam dobrý dřeváky.

404.
Ondra dává pít svému koni. Bratr dojde do obrazu.

Bratr
Tak když jsi zdaleka, tak toho koně kupuji za tři zlatky.

Ondra se zasměje na protest, ale bratr ho nenechá mluvit

A povídám ti ber!

Ondra se na ta slova nenápadně rozhlédne a už chápe,

405. – PC (POV)
na dohled stojí celá rodina, tři lapkové, schopní všeho

Stačí, když takhle ukážu. Tak co? Dáš ho za dvě zlatky?

406. - PD
Ondra rozmýšlí

Ondra
Tak jo.

Bratr
Já věděl, že máš dost rozumu. Tady je zlatka.

Ondra
Ale až naprší a uschne.

Povalí ho.
Vyšvihne se na koně

407. - PC
A už si v sedle klestí
cestu davem. Ondra ujíždí. Z jeho
krásného koně už vidí všichni jenom zadek.

408. - C
„Zloději“ za ním,

Bratr
Chyťte ho, lidičky, chyťte ho, ukrad mi koně!

Vyskočí na koně a hr za ním. V ležení je
pozdvížení.

Obraz 53
Nad vesnicí - den
ZUBRNICE

409. – D TRIK GREEN SCREEN, PROPELER

Květuška letí (green screen – trik ateliér),

Květuška
Větre, letíme dobře?

Vzduch (m.o.)
Nevím. Dneska foukám na všechny strany!

410. – C

Podklad z letadla.

Subjektivní pohled, letí podél kopců, nad stromy.

411. – D GREEN SCREEN

Květuška
Nechci na všechny strany. Musím za dešťovou
vílou! Pust' mě!

412. – PD Cinejeeb GREEN SCREEN

Květuška padá.

413. - D

Květuška spadne na zem. Když zvedne oči...

414. – C Nad hřbitovem

I my konečně poznáme,
že před Květuškou je kopec s kostelíčkem jejich
vesnice, kde Květuška bydlí. Snad jen ještě
vyschlejší, než před tím a plný krav.

415. – PD – D jízda

Květuška
Jsi zlý! Vždyť jsi mě zanesl zpátky domů!

Opravdu hořce a bezmocně se rozpláče.

416. - Makrodetail

Její slza padá na kámen. Makrodetail.

V té slze se objeví postava Dešť'ové víly

417. – D – odjezd na PD kruhová jízda
Jejích vlasů se dotkne ruka

Květuška se rozvzpomíná, vstane

Květuška vejde do obrazu, přes ní

Víla přisvědčí

Stojí u sebe.
Květuška cítí vyložené štěstí

Je přerušena

Květuška se zarazí

Víla
Proč pláčeš, Květuško?

Květuška
Ty víš, kdo jsem?

Víla
My se přece známe. Žebračka, kus
chleba a dvě zašlé mince.

Víla
Jsem Voda, nebo taky Dešť'ová víla a vím, že mě
hledáš.

Květuška
Ty jsi dešť'ová víla?

Jdu si k tobě vyprosit déšť'.

Víla
Není nic lehčího, tobě dám déšť' vždycky.
Běž domů, vaše studna bude plná.

Květuška
Děkuji ti paní. To je opravdu tak lehké?

Víla
Ale bude jenom pro tebe. Kdyby se chtěl kdokoli
jiný napít, tak se voda změní v sůl.

Květuška
Ale u nás potřebuje vodu každý.

Víla
Nikdo kromě tebe mi chleba nepodal.

Květuška
A... když přinesu vodu Lakotovi, tak dostanu
Ondru.

Víla
Jestli chceš vodu pro všechny, tak musíš se mnou.

**DV vyjde ze záběru. Obraz se zastaví.
Květuška chce, ale ještě se zarazí**

**Květuška
Půjdu ráda, ale nemohla bych ho aspoň na chvíli
vidět ?**

418. - PC

**Víla
Je mi líto. .
Musíme se dát na cestu.**

Podá Květušce ruku, ta vejde do obrazu

**419. – C TRIK (GREEN SCREEN)
a vstoupí spolu na duhový most...pak se rozplynou jako
duha, z které ten most byl.**

Obraz 54
Les - den
DRÁBSKÉ SVĚTNIČKY

420. – 430. PC – D - C STEADICAM

Ondra na koni je pronásledován otcem lapkou
a jeho syny – také na koních.

Kopyta, prach, nenávistné obličejové lapků

Po chvíli nahánění, se jim Ondra ztratí.

Lapkové se motají, hledají, ale Ondru nevidí

Bratr

Přece se nepropadl do pekla!

Ale nikde není, vyjedou pochopitelně po
úplně jiné cestě a konečně se ztratí z
dohledu

Ondra může vyjet z úkrytu a vydechnout
si.

Obraz 55
Atelier - den
KH 4
ISLAND

431. – C DUHOVÉ HORY TRIK

Sluneční hrad stojí vysoko v horách, nad čistým jezerem.
Všechno tu je barevné a velice pozitivní, zalité sluncem.

Duhový most se klene až k němu

ATELIER Green screen

432. – PD

Dvě postavy jdou k němu. Květuška a DV.

DUHOVÉ HORY

433. – PD

Před námi je Sluneční hrad. Tam žije samotné
Slunce a my s ním.

Květuška dojde na D

434. – C

Hrad je před nimi.

ATELIER

435. – VC

Vejdou do velké síně, kde si víly hrají na slepou bábu, ozývá se
smích. Dešťová víla zatleská a víly jsou pryč.

Víla

Co je to sestřičky ?! Nemáte co na práci ?

436. – PD

Květuška dojde k oknu, dívá se ven.

HAFRAGILSFOSS, DETTIFOSS

437. - Totál C

438. - PD

Květuška s Vílou

Květuška

Tady je to krásné.

Dešťová víla

Na každou stranu od Slunečního hradu se rozprostírá království výsostných živelů. Tady na západě je moje království vody. Od jihu se táhne království ohně.

Květuška se otočí , utíká tam.

439. – D

Doběhne k jinému oknu. Vykoukne ven.

ISLAND, JOKULSARGLJUFUR

440. - VC

Nedaleko je vidět zář ohně jako se sopky.

Víla (m.o.)

Na východě najdeš království Vzduchu.

441. - PD

Květuška popojde, aby viděla.

LANDMANNLAUGAR

442. – Total C

Vítr se prohání strohou planinou, šedou, do nedohledna

Hvizd větru (m.o.)

443. – C

Víla stojí uprostřed sálu

Víla

Na sever od nás je království Země.

Přeostření , do D doběhne Květuška, dívá se ze severního okna.

444. - 445. - C - D

Tam je země poseta gejzíry, z kterých stoupá pára a dým (trik namnožení gejzírů)

446. – VC

Obě ženy stojí v sále. Víla pokyne Květušce.

Víla

Pojď, provedu tě zemí vody.

Obraz 55A.

Království vody

ISLAND

**DETTIFOSS nebo HAFRAGILSFOSS
447. - PD**

DV s Květuškou dojdou k vodopádu,

**Víla
Tady se mraky třídí,
posílají do světa a zase se vrací zpět.**

Víla se otočí

**Abych ti dala vodu pro všechny, musíš splnit tři
úkoly. Nebudou lehké.**

**Květuška
Nebojím se.**

**Víla
Raději si vezmi vodu, kterou ti dávám a odejdi.**

**Květuška
To nemůžu.**

**Víla
Myslíš, že si to u vás všichni zaslouží?**

**Květuška
Všichni nejsou zlí.. Je tam i moje maminka, děti
děda, Ondra... nemůžu se vrátit bez vody.**

**Víla
Co když tě zradí i tvůj Ondra?**

448. - D

**Květuška
Ne!
Ne!**

449. - D

Víla rozhodně řekne:

**Víla
Jak myslíš. Když splníš mé úkoly, dám tvým
lidem vodu. Ale ty prohraješ vždycky.**

Odejde ze záběru, švenk na Květušku

450. – PD

**Za její záda dojde Květuška, Víla se
pootočí do kamery ke Květušce**

Květuška

Já vám nerozumím.

Víla

Porozumíš brzy. Zítra bude první úkol.

Vyjde a kamera najede na D Květušky

Obraz 56
Les ve skalách -- den
KAZNÉJOV

451. - PC

Tři lapkové v čele s bratrem
doběhnou mezi skály.

Jejich kuráž je ta tam

1 lapka

Asi pokračoval k horám, ale jet dál, to je jistá smrt.

452. – PD z jejich pohledu

2. lapka zkoumá stopy kopyt

453. – D

kopyta v písku

454. - PC

2. lapka

Podle stop by to mohla být pravda.

455. - PD

Bratr

Sám si vybral.

Vrací se zpět.

456. - PD

Je slyšet dusot kopyt

Dusot kopyt (m.o.)

Ondra je schován nedaleko v

průrvě, či zlomu.

Ondra koně uklidňuje

Ondra

Hou, hou...pšt

aby náhodou nezařehal, dokud nejsou
pronásledovatelé pryč.

Pak tiše vytáhne minci,

457. - D

Mince září.

Obraz 57
Pod nebeským hradem - den
Kaolinový důl
KAZNĚJOV

458. – C
Nebeský hrad.

459. - PC
Víla vede Květušku na neúrodné místo.
Všude je písek, rozžhavený až oči přechází.

460. - PD
Dešťová víla se zastaví a ukáže do dálky na studnu.

Víla
Lidé uzamkli svou chamtivostí a nenávisť studnu,
ze které pro ně beru déšť’.

461. – VC
Studna v pustině

m.o.
Musíš tu studnu odemknout. Ale pozor, hlídá ji
oheň a žár.

462. - PD

v.o.
Budeš mít cestou hroznou žízeň. Dám ti džbánek
vody, ale nesmíš se z něho napít, dokud studnu
neodemkneš. Když se napiješ, tvůj kraj spálí
slunce, protože v něm nikdy nezaprší.

Podá Květušce džbánek,

463. – D
Víla jí podá džbán orosené, studené vody,
až trnou zuby, jak ta voda působí ledově

464. – PD - D
Květuška poodejde
otočí se, ještě něco ji trápí...

Květuška
A když to dokážu?

přeostrění

Víla
Osvobodíš několik pramínků.

přeostrění

Květuška
Tak málo, za tak těžký úkol?

Víla
Ber co dávám.

Ukáže rukou kamsi nahoru

I za to jsem musela hezky dlouho prosit

465. - C
Květuška se vydá na cestu. Docela to jde,

466. - D
ale s přibývajícými kroky a metry

467. - PD
jako by se všechno kolem podpalovalo, hrálo.
Z písku vyskakují plameny (mechanický trik),
když je Květuška
přeskakuje,

468. - PD
málem vylije džbánek. Chytne jej na
poslední chvíli.

469. - D
Trochu vody vždy vyšpláchne
a kam voda dopadne, všude ji žár okamžitě
vyсуší.

470. - PD
Na jiném místě jí chytanou šaty a musí je
uhasit. I tady použije vodu ze džbánu

471. - D
Je unavená, žíznivá... už, už se chce napít,

472. - D
Vody ve džbánu ubývá.

473. – PD – D jízda
ale Květuška nakonec vydrží a jde dál.
Slyší, vidí kolem sebe....

474. – PD (Podklad i Green screen tam!)
Jinde ji navádějí přeludy pouště – ohnivé žínky,
které jí před očima mizí a zase se zjevují

Žínky (v ozvěnách)
Napij se, nebud' hloupá. Nebo se vypaříš jako
my. Dešťová víla tě nezkouší, dešťová víla je
zlá.

Květuška vidí, jak se víly vypařují

475. – PD jízda
Už chce opět pít, ale ovládne se. Podívá
se na minci,

476. - D
která svítí zlatým leskem.

477. - PC
Dodá jí sílu do dalšího boje

Jde největším žárem...padá na kolena,
vstává a konečně studna

Radost jakou může projevit zdeptaná osoba,
na studni opravdu leží klíč

Květuška se ho dotkne,

478. - D
ale je rozžhavený, rychle jej polije vodou ze
džbánu, ale opět je horký, opět polije, opět je horký

479. - D
Zoufne si

Kvatuška
Ale takhle studnu neodemknu!

480. – PC (Dělený obraz)
Strážkyně studně se zjevují, jak přízraky kolem
studny, Květušce našeptávají

Žínka I.
Klíč zchladíš až poslední kapkou ze džbánu. Jen
ta poslední má tu moc.

481. - D
Květuška má horkem již rozpraskané rty

Květuška
Zahynu žízní.

482. - D

Žínka II.
Tak se napij ...

483. - VD

Dilema zdeptané Květušky. Přikládá džbáněk k
ústům. Voda se přibližuje ke rtům, už
už, ale opět se ovládne. Vylije vodu na klíč

484. - D

Klíč stále pálí

(m.o.)

Nech si tu poslední kapku pro sebe...jinak se
odsud nedostaneš...

švenk

Zmoženou rukou drží džbáněk, až konečně
spadne poslední kapka
Klíč zchladne.

485. – PD - D

Odemkne studnu a podívá se do ní.

TOČNÍK

486. - PC (POV)

plnou ledové, čiré vody.

---

487. - PC

Najednou za ní stojí Dešťová víla.
a ta jen přikývne. Květuška se chopí páky.

488. - D

Do koryta dopadne okov plný vody.
Květuška klekne, nabírá vodu do dlaní
a žíznivě pije.

Obraz 58
Smírčí kámen, studánka - den
ZUBRNICE

489. - PC
Studánka zůstává stále suchá,

490. - D
ale z pramene skápne první kapka vody....

Obraz 59
Pustina - den, slunce
KAZNĚJOV nebo MOST

491. - C

Ondra jde pustinou, zmučený kůň za ním

492. - PD

Klopýtá, chce poslat koně zpět.

Ondra:

Běž, zpátky brachu, tady už je to pro koně
moc nebezpečné.

Zaplaší koně,

493. - PC

Ale ten nedaleko zastaví a otočí se, čeká na Ondru,

494. – D jízda - PD

ten má rozpraskané rty, sužován suchem. Už nemůže dál,
klopýtá, upadne na kolena a vysílením spadne na zem. Snaží se
jít dál,

495. - PC

koník jde za ním, jak pes.

496. - D

Najde v písku Květuščin střevíc
švenk na obličej

Ondra

Střevíček Květušky. Musím dál.

497. - PC

V písku proskočí plamínky ohně. Ondra jde dál, vyhýbá
se těm místům, spadne vysílením na kolena, když vzhledne,
stojí nad ním Oheň.

498. – PC Podhled (POV)

Stojí nad ním Oheň vládce pustiny

Oheň:

A dál už ani krok! Květuška už nepatří
vám, lidem, nezasloužíte si ji... jako si
nezasloužíte vodu, slunce...nic !

Oheň dýchne žár

499. - PC

až to věrného koníka zaplaší,

500 – D přes oheň

Ondra sám před tím žářem leze zpět.

Ondra:

Kde je ?!

501. – PD přes oheň, protipohled

**Na důkaz svých slov, zmizí v ohnivé cloně,
v níž se smíchem zmizí.**

Oheň:

**Mimo tento svět ! Radím ti, vrať se, nebo
živý neodejdeš !**

502. – VD

Ondra se chrání před žářem

Obraz 60
Sluneční hrad, ložnice Květušky - den
ATELIER

---

503. – VC Duhové hory
Nebeský hrad

---

504. – PC – jízda na PD
Ložnice, kde spí Květuška

Do ložnice proniká pomalu světlo. Přichází
ráno. Květuška spí

505. - PD
Potichu vchází žínka, přináší nové šaty a střevíce.
Uloží vše vedle postele, vezme včerejší, spálené
a ušpiněné z prvního úkolu a odejde.

506. - D
Květuška se vzbudí. Lekne
se,

507. - PD
posadí se na posteli. Pár vteřin přemýšlí kde je,
ale pak si vše uvědomí

Vstane, běží

508. - PD
doběhne k oknu,

---

509. – C ISLAND
jindy krásná scenérie
pod Slunečním hradem – je plná plujících mraků,
ztěžklých vodou.

---

510. - PD
Opatrně vezme do ruky nové šaty (Šaty kapky). Přitiskne je na

tělo. Líbí se jí,

511. - VD
penízek svítí,

512. - C
zvenku najednou vane sluneční záře a teplo.

Obraz 61
Sluneční království – Síň Dešťové víly - den
ATELIER

513. – D – PC (KASKADÉŘI ZAVĚŠENÍ, PYRO)

DV kraluje místnosti, kde se vznášejí víly nad
plastickou mapou světa. Na jeho jednom
konci doslova cukrují hory sněhem,

514. - PD

na druhém konci kropí nížiny z rukávu,

515. - D

někde foukají mlhu do údolí, přímo z úst.

516. – PD přes DV

Před vílu váhavě předstupuje Květuška
v nových šatech

Víla
Druhý úkol.

Vodu jsi donesla, ale po obloze se rozutekli všichni
beránci. Nikdo neví, kde se toulají. Musíš je svolat.

517. – PC přes Květušku

Dešťová víla na svém trůnu

Musejí se napít vody a vydat se na cestu do vašeho
kraje.

Když úkol splníš, pošlu Na doliny vlažičku. Malý
děšť. Můžeš jít, Květuško.

518. – PD – nájezd na D

Květuška jen pevně sevře zářivou minci

519. - PC

a plná síly odchází.

Obraz 62
Pod Slunečním hradem - den

KAZNÉJOV

520. - VC
Květuška vyjde pod hrad.

Květuška volá uprostřed pustiny:

Květuška
Beránci, pojd'te ke mně. Potřebuji, abyste donesli
vodu k nám domů.

521. - D

Beránci, slitujte se !!

522. – VC (POV)
Ať prosí sebe víc, všude je modro, skleněno

523. - D
Prohlédne si

Musím se vrátit. Vždyť na mě čeká.

524. - VD
zářící minci

525. – D – VD jízda
Nikde se nic nepohne, jen skanou tři slzy
z jejích očí a

526. – VD Makro
ty zazvoní o kámen na zemi

Ale není to jen obyčejné zvonění,
jsou to tři první tóny písně, kterou svolávala
své beránky, když byla ještě doma

527. – D - PD
Květuška zpozorní, zopakuje ty tóny, jako by
dostávala nejasnou naději a pak začne zpívat
písničku

528. – PC
Květuška zpívá

---

529. – C ČASOSBĚR
Po první sloce se začnou objevovat první zvědaví
beránci, coby mráčky na nebi (časosběr),

---

530. – 531. - PC TRIK
plují podél skal, kde se mění na tvar opravdových
beránků .

532. – PD
Květuška je šťastná, ví, že její kouzlo funguje

533. – PC STOP - TRIK
Sotva se dotknou země, promění se ve skutečné beránky
utíkají

534. - C
a začnou obklopovat Květušku.
Květuška jde, zpívá a další a další se k ní přidávají
a ona je odvádí ke studni.

535. – PC
Beránci pijí z koryta

Obraz 63
Ve vesnici - den
ZUBRNICE

536. – C (HASIČI)

Hudba, ruchy, zvuky

Na Dolinách začne pršet. A to je událost.

537. – PC delší sklo

Lakota a všechna čeled' nosí ven hrnce,
pekáče, aby nachytali vodu.

švenk

Všechny ženy běží s neckami a chytají vodu,
ze střech, nebo jen tak.

A všichni se jen radují smějí, prší, prší. Všichni
stojí v dešti nechávají se zmáčet a chytají déšť

Víla /m.o./

Vysloužila jsi lidem u vás první déšť.
Posílám jim ho jenom proto,
aby si uvědomili, co ztratili.

Nejtěžší úkol máš před sebou.

538. – VC Nadhled (PLOŠINA POD KAMERU)

Přestane pršet.

Lidé smutní. Voda všude okamžitě vysychá.

Po vlašičce ani památky.

Jako by to byl jen sen,

539. - C

vždyť nebe je úžasně
modré a bez mráček

Voda zmizela

Obraz 64
Sluneční hrad – ložnice Květušky - noc
ATELIER

540. - PD

Květuška sedí na lůžku, za okny je hvězdná noc

V ruce opět zářící minci

Květuška

Penízku lásky, co nás zítra čeká? Co když třetí úkol nesplním?

Kdybych aspoň věděla, co dělá Ondrášek.

Ale on na mě myslí, má mě rád. Protože ty svítíš...

541. – VD

Penízek svítí

542. – PC - PD

Spokojena se schoulí do polštářů v křesle a ani neví, že usíná

543. - D

Po chvílce, kdy ji spánek zmůže, jí mince vypadne z ruky, spadne vedle křesla a zakutálí se

Obraz 65
Les - ranní rozbřesk
DRÁBSKÉ SVĚTNIČKY

544. - C

Slunce vychází nad hory.

Kdesi dole, Ondra spí pod stromem, přikryt
jen kabátcem,
Jeho kůň se pase opodál na trávě

545. - PD

vypadá to, že má ještě horečku.
Svítá.

546. - PC

Ale to už vidíme stíny mezi stromy, jak se
opatrně blíží. Je to bratr a jeho nohsledníci.

Chytí Ondrova koně a lapka 1 na něj vyskočí

547. - PD

Rázem je kolem Ondry veselo

Bratr

Hej, chasníku, přišli jsme kvůli tvému koni.

**Ondra okamžitě vyskočí, ale sesypou se
na něj lapkové**

Ondra

Vraťte ho!

Bratr

Vrátili bysme, ale nemá tě rád. Vidiš, že chce
s námi.

Ondra

Ty zloději.

Bratr

Pomalu, pomalu. Já jsem slušný obchodník a ty jsi
špatný obchodník, proto jsi tak dopadl.

Ondra

Chci zpátky svého koně, nebo tě poženu...

Konečně se vysmýkne z přesily

Bratr

Nepoženeš. Protože budeš rád, když tě
nezamordujeme.

548. - PC

Ondra chytne suchou větev, ale lapkové

**zůstávají klidní, do obrazu vejde bratr,
točí se kolem sebe**

**Bratr (m.o.)
Kdo pohrdá mými zlat'áky, nemá nakonec nic.
To si zapamatuj.**

Natáhne ruku, ale Ondra nechápe

**v.o.
No?
To byla rada. A za radu se platí.**

**Bratr se zasměje a natáhne ruku, aby Ondra
zaplatil.**

549. – 551. – D - PD

**Ondra ho však chytí za ruku a stáhne
k sobě. Následuje bitka, ale další lapkové
přiskočí a skočí po Ondrovi. Ten si poradí
s jedním, i s druhým, ale zapomene, že starý
lapka je na koni, přizene se a zezadu a koněm
srazí Ondru na zem, penízek se zakutálí.**

552. – PD - D

**Lapkové skočí po zářícím penízku.
Mladý lapka do penízku kousne, málem si vyloží zub.
Jeho chamtivý bratr se po penízku natáhne.**

553. - PC

Ondra přijde k sobě, skočí po nich a bitka pokračuje dál.

554. - D

Penízek vybojuje Ondra zpět, když mu ho někdo vyrazí z ruky.

555. - PD

Ale to už Ondru uzemní velká sukovice nadobro.

ZUBRNICE U POTOKA

556. - PC

Penízek letí a spadne do potoka.

557. – VD přes vodu

Voda penízek v potoku unáší pryč.

---

558. - PC

**Lapkové okradou Ondru
o vše i o boty, vezmou koně a mizí pryč.**

Obraz 66
Sluneční hrad – ložnice Květušky – ráno
ATELIER

559. - D

Mince, která leží zakutálená na podlaze,
pohasne.

560. - PD

Květuška, celou noc schoulená v křesle,
prudce procitne. Jako by v předtuše.
Podívá se z okna, svítá.

GULLFOSS

561. – C

Nad vodopádem svítá

---

562. - PD

Květuška se jen tak učísne a vyběhne ven

563. - PD

Mince zůstává na podlaze. Ve chvatu na ni
zapomene

Obraz 67
Pod Slunečním hradem u jezera - den
ISLAND

DETTIFOSS
564. - PD

Květuška přiběhne celá udýchaná, DV
stojí na srázu

Víla
Ve vašich studních není voda. Musí je napojit
pramen z hlubiny země a ten probudí jen živá
voda, jediná kapka živé vody.

Tvůj poslední úkol.

565. - D

Květuška
Živá?
Kde mám hledat živou kapku vody?

kamera rozšíří na PD

Víla
Ty sama se musíš stát tou kapkou.

Květuška zatají dech, otočí se, DV za ní

Květuška
Obětovat svůj život?

Kvůli vodě?

Víla přikývne zcela vážně

Víla
Potřebují ji lidé v tvém kraji.

Květuška
Zemřít kvůli lidem...vždyť jsi mi říkala, že si to
někteří ani nezaslouží...

Víla
Děšť padá buď na všechny nebo na nikoho.

Květuška
Copak nemám na vybranou?

Víla
Máš.
Obětuj místo sebe toho, kdo je ti na světě
nejdražší. Zůstane ti život a přineseš děšť.

Květuška není schopná slova

Květuška
Obětovat někoho místo sebe?

Víla
Ne někoho. Toho nejdražšího.

566. - VD
Oči Květušky zraněně vzhlédnou

Květuška
Ale... to je... přece můj Ondra.

567. - PD

Víla
Tak obětuj Ondru.

**Květuška hledí na vílu. Teď opravdu
není schopna slova**

**Automaticky sáhne po darované minci,
Ale mince nikde, hledá, hledá, nemá.**

Květuška
Moje mince!

A dá se do běhu.

568. - C
Běží kolem vodopádu jak šílená.

Obraz 68
Jeskyně v lese
INT. KOUŘIM/ EXT. HELFENBURG

KOUŘIM

569. - D

Ondra se probudí na prostém lůžku v pohádkové chaloupce u stařečků. Hlava ještě bolí, na skrání má podlitinu.

570. – PC

Udrží se na nohou, jde ven.

---

571. - PC

Když vyjde ze dveří, zrovna mu babička přináší kozí mléko a chléb.

Babička

Napij se, to ti udělá dobře.

Ondra sykne bolestí, hlava bolí.

572. – PD

Děda dělá třísky u špalku.
Dědeček hartusí

Dědeček

Dej mu spíš jalovcovou na kuráž !

573. - PC

Ondra leze dolů, Babička kroučí hlavou

Babička

To tak ! Najez se mládenče, to ti dodá sílu.

Ondra se rozhlédne kolem

Ondra

Kde to jsem ?

kamera dojede na dědu, přeostrí

Dědeček

Našli jsme tě pod Šibeničním vrchem. Co se tam stalo, víš asi nejlíp sám.

Babička se zeptá

Babička

A kam jsi měl namířeno ?

574. - PD

Ondra odhodlaně

575. – 2 x PD

Děda s babičkou se na sebe podívají, zachmuřeně
a udiveně

Ondra

Přes červenou pustinu, za Květuškou.

Babička

Ale panáčku, tam tudy snad ještě nikdo
živý neprošel!

576. - D

Ondra jen vytáhne ochozený Květušin střevíček.
Ztrácí naději, oči má vlhké.

Děda: (m.o.)

Čí je ten střevíc ?

Ondra po chvíli odpoví.

Ondra:

Mojí Květušky...

577. - PC

Babička se nadechne, přisedne se a tiše zašeptá:

Babička

Že by prošla... to těžko.

A pokřičuje se za ní.

578. – D

Ondra však věří, že žije. Políbí střevíček.

Obraz 69
Sluneční hrad – Ložnice Květušky - den
EXT. ISLAND / INT. ATELIER

ISLAND DUHOVÉ HORY

579. - PC

**Květuška utíká k Slunečnímu hradu.
Dokreslovačka.**

ATELIER

580. – PC jízda

Květuška vtrhne do komnaty

Hledá peníz, najde ho.

581. - D

**Ale nezáří, jako dříve,
pohasnul, skoro je tmavý.**

582. – PD - jízda

Lekne se

Začne plakat

Do obrazu vstoupí Víla,

**Květuška
To ne. Ne!**

Zasvit'. Rozsvit' se, prosím.

**Víla
Jak ses rozhodla, Květuško?**

583. - D

Květuška je smutná – vyčítavě

**Květuška
Místo pomoci mě trestáš.**

Víla nad těmi slovy přemýšlí jen chvíli.
Znovu se zeptá:

Víla (m.o.)
Jak ses rozhodla?

Květuška mlčí

Květuška
Co se to děje ?

Květuška se obrátí na vílu jako na
poslední možnost

Žije?

Víla (m.o.)
Žije.

Květuška
Díky bohu.
A proč mince nezáří jako dříve?

584. – PC nahléd

V tu chvíli jsou zde živly, které lidem
nepřejí a jeden přes druhého Květušce
napovídají a ponoukají ji

Oheň
Protože tě už nemá rád.

Země
Možná si našel jinou.

585. – PD přes Květušku

Vzduch
Možná s penízkem zaplatil v hospodě. Lidem se
nedá věřit. Rozfoukávám jejich proradnosti
stovky let.

Všichni
Člověk neumí milovat, nezaslouží si soucit, ani
slitování. Zachraň alespoň svůj život.

přeastření,
Květuška je rozhodně okřikne

Květuška
Ne!!! Ondra mě miluje!

Ale trochu se schoulí, není si jistá,

586. - D
plíšek je matný.

587. - PD
Už s pokorou se obrátí na vílu

Vílo, porad'.

588. - PC
Ale víla uprostřed žívlů
jen vlídně a definitivně řekne

Víla
Rozhodnout se musíš sama.

Obraz 70
Na dolinách - den
montáž
ZUBRNICE

589. – 592. – D – PC – C

Montáž záběrů.

**Jsme zpátky v kraji sucha, ale už tu není sucho,
všechno se zelená, trávy rostou, obilí se rozmáhá,**

593. – D – PC jízda

Ze studny na návsi se řine voda... Děti se cákají v neckách.

594. – PC – PD jízda

Ze statku vyběhne statkář a rozhazuje peníze

Lakota

**K čemu je mám? K čemu mám vodu, když
nemám syna...**

**Najděte mi syna. Dám vám všechny peníze,
dám vám celý statek...**

595. – D

peníze dopadají na zem

596. – PC jízda

Pacholci s Lakotovou jej táhnou domů

Lakotová

Nesbírat! Jsou naše, neví, co dělá...

**A sbírá do zástěry ustrašeně peníze, i když
z přihlížejících je nikdo nesbírá a ani nechce**

I Lakotová vypadá jak postižená.

Obraz 71
Sluneční hrad - den
ATELIER

597. – C

**Květuška přichází do sněmovního sálu, kde na ni
u trůnu čeká Slunce se svou svitou.**

598. – PC Cinejeb, jízda

**Oheň už zase hoří nedočkavostí, Vzduch poletuje a Země s DV z ní
nespustí oči**

Víla
Posloucháme tě.

599. - PD

Květuška dojde doprostřed, po chvílce rozhodování

Květuška
Já nevím, já se bojím...

600. – PD jízda

Víla:
Tak ať rozhodne náhoda.

**Napřáhne dlaň ke Květušce, ta ji
podá skoro tmavou minci. Víla ji zvedne, aby všichni
viděli**

Víla
**Toto je strana Ondry. Tato tvoje. Čí strana
padne, ten se stane živou kapkou.
Souhlasíš?**

601. - D

Květuška přikývne

švenk na minci

**Víla jí vrátí minci. Květuška ještě chvílku zaváhá
a pak minci vyhodí.**

602. – VD
Mince sviští vzduchem,

603. – D profily
všichni napjatě přihlížejí,

604. – VD (mince na silonu)
mince zazvoní o kamennou podlahu,
kutálí se, točí se a pak se stane neuvěřitelná věc. Mince
se zastaví nastojato.

605. – PD podhled
Ale jak k ní udělá Květuška krok,

606. - D
zachvěje se podlaha pod jejíma nohama
přestření

VD
a mince spadne na jednu stranu.

607. - D
Květuška nemá odvalu,

608. – PD jízda na Vílu - D
tak za ni vysloví verdikt Víla

Ondra.

609. – PD – jízda na D
Květuška se otočí do kamery,
jen bolestně přivře oči, ale opět je otevře.
V těch očích je něco pevného

Obraz 72
Náves - den
KOUŘIM

610. – PC jízda

**U kovárny sedí děda Pohádka
a kolem něho hejno dětí**

Dívinka
Dědo, jak se to stane, že se někdo zblázní?

Děda
Kdo nebyl voják, nic nevydrží!

Ale pak přece jenom vysvětlí

**Lakota se nezbláznil. Je jenom zoufalý, že se Ondra
nevrátil.**

Kluk
A vrátí se?

611. – D – jízda na PD

Děda Pohádka se zatváří důležitě

Děda
**Jo to neví ani takovej voják s medailí, jako jsem
já.**

Dívinka
A Květuška?

Děda Pohádka se na oko rozčílí

Děda
**Sakriš, co se pořád vyptáváte? Mazejte pomáhat na pole
nebo mámě do kuchyně.**

Děti zůstávají sedět a čekají

Tak musí děda Pohádka něco říct

612. - D

**S Květuškou to bude horší. Ta na vojně nikdy nebyla.
Ale oni se vrátí spolu...**

ATELIER

613. – PC Cinejeb pohyb kamery

Květuška stojí v jakési přípravě u velké kádě
a míchá vůně,

614. – PD Protipohled TRIK
za ní je nekonečná řada kádí , kde jsou
další víly...

Míchá bez radosti, smutná a přisypává jakési
ingredience

Je celá bledá, jako by už ani nebyla
člověkem, ale člověk v ní ještě vězí, neboť se
trápí

615. - PD
Víla II, která pracuje u jiné
kádě si ji všimne a honem k ní přiskočí

A přivoní k jiné kádi

616. - C
Vejde dešťová víla, rozhlédne se a pohledem
utkví na Květušce

Víla II.
Chyba, Květuško. Do vůně mořského deště
se nepřidává rozmarýn, ale mořská sůl.

A tohle má být co?

Květuška
Teplý déšť.

Víla II
Teplý déšť' nevoní po malinách. Honem
tam přidej trochu levandule.

Víla
Líbí se ti u nás?

**617. – PD přes Květušku na Vílu
Smutně přikývne**

**Zvolila sis sama. Mohla jsi odejít. Mince
přece určila Ondru.**

**Přestření na Květušku
Květuška opět přikývne a bezmyšlenkovitě míchá**

Víla na ni starostlivě hledí

Obraz 74
Náves - den
PŘEROV

618. – PD delší objektiv

K jedné chalupě, která má dřevěnou ceduli
holič, přichází znuzovaný, zarostlý pocestný,
který už sotva vleče nohy,

619. - D

na nohou má jen kusy hrubé kůže, převážené kolem nohou.

620. - PC

Posadí se na studený kámen a odpočívá,
vyhublý a zbědovaný. Pod cedulí lazebníka.

Okamžitě se stane atrakcí pro místní děti, kteří
na něj pokřikují a smějí se mu

Děti
Mydlinka, Mydlinka...
Holení, stříhání, holení...

nájezd na PD
Pocestný nereaguje

621. – PD jízda

Z chalupy vyletí Mydlinka
v ruce prádelní hrnec, velkou vařečku, za
uchem břitvu

Mydlinka
Co tu řvete, parchanti, bando sakramentská!

Podívá se na pocestného

Co chceš? Neholím, zuby netrhám, hřbety
nemasíruji, protože peru. Stará mi lehla.

Dojde k němu.

Pocestný
Ale já potřebuju...

Mydlinka
Povídám, že ne!

Najednou se v něm vzbudí stavovská
čest

A žebráka? Nikdy!.

622. - D

Pocestný se na něho podívá tak upřímnýma očima,

Pocestný
Nebudete litovat.

623. - PC

že to Mydlinku zarazí

Mydlinka váhá, je to podivný člověk,
podivná řeč - takže trochu ubere

Mydlinka
No... ale jedině před krámem. Abys mi nezavšivil kšeft.

Vytáhne z baráku živnost, lavor, zrcadlo.

624. - D

Břitva přejede po opasku a už se pustí do
vzrostlého strniště

625. - PD

Začne pocestného mydlit

To jsou kšefty, to jsou kšefty...

Prvně holím opici.

626. - D

Jeden tah, druhý, tvář se objevuje.

627. - PD

Najedenou mydlinka vykulí oči, zatají dech a pronikavě
vykřikne

Lakotááá!!!

628. - C

Lakotááá!!!

Všichni, kdo očumovali teď koukají!
na pocestného

Tulák kouká na ně

Dukáty jsou moje!

Obraz   75
Vesnice   -   den
ZUBRNICE/ PŘEROV NAD LABEM

ZUBRNICE

629. – PC jízda

Lakota, Lakotová, čeled', vedeni malým klukem, který ukazuje k mydlinkovi, utíkají směrem na náves.

PŘEROV NAD LABEM

630. – PD švenkujeme, zmatek přibíhajících

Je to běh oděvů, tělesné váhy, grimas

631. – PC protipohled, jízda

Lakotová s Lakotou vběhnou do obrazu
A už ho vidí, oholeného, ale roztrhaného

Lakota, Lakotová
Synáčku drahý, Ondrášku, co jsme se tě načekali,
co jsme se načekali...kdo ti to udělal? Kdo ti
vyměnil šaty? Kde máš koně...

Kruh kolem něj se sužuje, až se nám
ztratí

Všichni lidé jeden přes druhého
Jak vypadá víla? Kde mají schovanou vodu /atd./

632. - PD

Lakota, zběsilý štěstím je odhání

Lakota
Pryč! Musí si odpočinout. Běžte, běžte. Bryčku,
přivezte bryčku !

Houkne na děti, které se sem tlačí

Běžíš! Pryč! Haranti nezdárný!

633. – PC přes Ondru

Ale tu se kruh sám otevře a před Ondrou
se objeví Pařízková. Všechno ztichne
a ona se vážně, trochu se strachem a ne-
jistotou zeptá
dojde na PD

Pařízková
Kde jsi nechal Květušku?

634. - D

Ondra se na ni jen bezmocně
hledí, což je nejvýmluvnější
odpověď

635. - PC

Ale tu chvilku přetrhne Běta, rozhodí všechny

Běta

Ondro! Ondra se mi vrátil! Svatba bude!

A obejmeme ho, předstírá, že dojetím pláče.

nájezd na PD a bližší

Ondra ani nereaguje, jen
kouká stále na Pařízkovou. Toho si
všimne i Běta

No, co? Květuška je tam, kde má být.
Nemusela nikam chodit. Chtěla všechno,
nebude mít nic.

Běžte domu, Pařízková.

636. - PD

Pařízková se otočí a odchází,

637. - PD

Ondra vstane, mezi lidmi, promluví

Ondra

Nikde jsem ji nepotkal. Nikdo ji už neviděl.

638. – PC (POV)

Pařízková jen kývne hlavou a odchází.

Obraz 76
Lakotův statek - podvečer, noc
ZUBRNICE

639. – PC jízda

Lidé se baví. I muzikanti se svými nástroji nechybí,

Hudba

**Na nádvoří je řada
stolů – ne nepodobno cikánské oslavě – a
oslavuje se Ondrův návrat. Na stolech svícny, jak u knížete
pána**

**Stoly jsou kupodivu plné jídla a další
jídlo přinášejí děvečky na mísách. Kolem
stolů spousta lidí a vzadu na
trávě taky sedí a hoduje chasa**

**kamera dojede na :
Lakota pozvedne číši**

**Lakota
Na návrat mého ztraceného syna. Na jeho
statečnost. Přinesl nám vodu a je to náš
hrdina.**

Vstane a pozvedne žejdlík, po něm všichni.

**kamera doputuje a došvenkne na:
Zasmušilý, smutný Ondra jen mlčí,**

640. - C

**vrata jsou otevřená, vesnice
slaví návrat hrdiny. Bečka nechá vyvalit sud na náves.
Ve vratech je Bečková s Bětou, všichni ji gratulují
k návratu ženicha**

**641. – PC Protipohled, jízda na PD
Lakota vstane, udělá jim místo hned vedle
sebe, vítá je jak domů**

nájezd na PD obou

**Běta
Ondrášku, ty můj hrdino...! Co jsem se načekala!**

Lakotová jim hned místo Ondry vypravuje

**Lakotová
Co všechno musel cestou snést, okradli ho, málem i
zabili !**

Smích a zábava, Běta se posadí vedle Ondry

Lakota s přehledem a s úsměvem vstane

Nahne se k Bětě a pošeptá ji.

Lakota
At' žije náš Ondra.

Však on se zase dá do rychtyku.

642. - PC

**Muzikanti spustí sólo a Běta už
táhne Ondru do tance. Ten zavrtí hlavou
a sedí smutně dál, jak bez života.
Chasa tancuje, někdo vezme Bětu do kola.
Ta se točí v kruhu sama.**

643. - PD

Lakota se nakloní k Lakotové

**At' přestanou nosit na stůl. Nebo nás ta chátka vyjí.
To si spolu ještě povíme, že je takhle vykrmuješ?**

Lakotová
**Já? A kdo ještě nedávno házel dukáty po
návsi?**

644. D

**Ondra smutně sedí, v neostrosti za ním se točí jeho
nastávající nevěsta.**

Obraz 77
Pod Slunečním hradem – noc

ISLAND

GODAFOSS NEBO DETTIFOSS

645. - PD

**Květuška sedí u vodopádu, který padá ze
skalky a mizí v hluboké strži.**

646. - D

Omývá a čistí peníz.

646. - PC

**Už je s tím leštěním trochu posedlá, jako
by ztratila rozum. Peníz už mdle září jen neznatelně.**

647. - PD

Zdálky ji pozoruje Víla, ale nezačne mluvit, vidí ji

648. - D

**nešťastnou, jak je na nejlepší cestě ztratit
rozum dřív, než se stane vodní žínkou**

Obraz 78
Sluneční hrad, sál - noc

ATELIER

649. – PD – PC Cinejeeb odjezd do mírného nadhledu

Víla poručí

Víla
Ať mi připraví kočár.

Slunce hraje se Zemí šachy.

Víla u slunce donese figurku na
správné místo

Slunce
Kůň útočí na D5

Víla šachistka provede

Země
Střelec odráží z A8.

Další víla u Země posune se střelcem

650. – PD přes Slunce
Vstoupí dešťová víla, promluví:

Víla
Nejjasnější, ona ho stále miluje. Nevím, co s ní.
Ztratí rozum dřív, než z ní uděláme vodní žínku.

651. – PD přes Vílu
Slunce se jí zamyšleně zeptá:

Slunce
Doporučuješ rošádu, nebo ne ?

652. – D přes Slunce
Víla kývne

Víla
Kazí nám vodu smutkem.

652. – D přes Vílu
Slunce se na ni otočí

Slunce
Zamilovaní jsou blázni.

653. – C – Cinejeeb na PD
Víla šachistka provede rošádu

Víla
Dokazuje to, že na zemi je přece jenom lásky ještě
dost.

Slunce

**Dáme ji ještě jednu příležitost. Ale jestli to s tím
Ondrou zkazí, tak s lidmi končím. Na mou duši!
Povoluji rošádu!**

Víla

Děkuji.

Obraz 79
Pod slunečním hradem – svítání

ISLAND

654. – PD Delší sklo

**Květuška sedí nad vodopádem a hledí
smutně do vod...**

Dešťová Víla k ní dojde a promluví

Víla

**Když tě bude mít Ondra tak rád, jako ty jeho, můžeš
odejít zpátky na zem.**

Květuška „oživne“

Květuška

Je zdrav?

Víla

Je. Dlouho tě hledal.

655. – PD přes Vílu

Květuška ukáže zhaslý peníz

Květuška

**Tak proč přestává zářit? Má mě rád pořád míň ? Chce si
vzít jinou ??**

Víla

**Možná zapochyboval, zda žiješ.. možná přestal věřit síle
tvé lásky...co já vím.**

**Na to se Květuška ještě více schoulí
do sebe a neodpoví. Jako by o té otázce
taký uvažovala.**

656. – PD přes Květušku

**Ale stále je čas - dokud tě nevymění za jinou dívku, bude
hoden tvé oběti a vykoupí zase on tebe.**

657. – VD

Její oči se toho bojí.

Obraz 80
U studánky - den
ZUBRNICE

658. – PD – odjezd na PC

Pařízková sedí a hledí do prázdné studánky. Vedle sebe má nůši s klestím
Do obrazu vjede.
Kolem jede Ondra s bryčkou. Zastaví,

659. – PD jízda s ním

Ondra vystoupí, jde k Pařízkové a pak řekne:

Ondra
Opravdu jsem Květušku hledal všude. Věřte mi.

660. - D

Přisedne si k ní, Pařízková mlčí

Ondra
Jestli se vydala přes tu pustinu, tak... Já, ale pořád věřím!

Pařízková začne mluvit o studánce

Pařízková
Vyschla za pár dní, co Květuška odešla.

A když začalo konečně pršet a naplnily se všechny studny, jenom její studánka zůstala pořád suchá.
Jako by pramen někdo zradil, jakoby ji ztratil navždy.

Vstane.

661. - PC

Nasadí si nůši a odchází. Ondra nemá odpověď.
Ví, co o suché studánce prohlásila Květuška.
vyjde ze záběru.

662. PD protipohled

Pařízková se otočí s výčitkou

Neměl jsi ji nechat odejít samotnou...

663. – D

Ondra vlezte na kozlík a sklopí hlavu.
Práskne do koní.

665. – PC

projede kolem Pařízkové. Ta za ním hledí.

Obraz 81
Před pivovarem u Bečků – den
ZUBRNICE

666. - C

Ondra vjede do pivovaru, sládci tak tak uskočí.

667. - PD

seskočí z povozu.

švenk kamery, dorovnáni

Sládci lezou na vůz, vyhazují pytle ječmene.

Rozvazují ho a sypou ho korytem do sladovny.

668. - PD

Ondra sedí jak socha, není mu do řeči.

Do obrazu vběhne Bečková spolu

s Bětou.

Běta se šťastně usmívá a jde za Ondrou s mázem piva. Ondra nemá žízeň.

Běta
Z vašeho ječmene.

Ondra se nerad napije

Ondra
Něco tomu schází.

669. - D

Běta
Letos je nejlepší, Ondrášku. A já jsem šťastná.

Otočí se na tátu....

Bečka (m.o.)
Víš proč?

670. - PD

Bečka, který mezi prsty mne Ondrův ječmen z vozu, to za ni dopoví

Bečka (pokračuje v.o.)
Protože zítra budete mít svatbu. Obilí máte ve stodole, piva jsou plné sudy. Tak, co by nebyla svatba.

Bečková
Co je s ním ?

Podívá se na muže, trochu podezíravě

671. - PD
uhodí na Ondru

Vejde do obrazu.
Ale do řeči jí skočí Betty

Co je s tebou ? Chceš Bětušku za ženu?

Betty
Jen ho nechte. To víte, že mě chce !

Ondra
Ne!

Otočí se, zda je vyloženo a začne
couvat.

672. – PC
Běta se zatvrdí, Bečka také.

673. – C
Ondra mizí pryč na náves.

Obraz 82.

**Lakotův statek, dvůr - den
ZUBRNICE**

674. – PD jízda

Po dvoře letí zděšený Bečka, Bečková a Běta.

Rovnou do světnice k Lakotovi.

Obraz 83.
Lakotův statek, pokoj Lakoty - den

ZUBRNICE

675. - 676. PC - PD

**Bečkovi vletí do kuchyně a do světnice,
jak namydlený blesk**

Bečka

**Lakoto, co to má znamenat? On si z nás
dělá legraci? Nebo co?**

677. – PD jízda k Lakotovi

**Lakota schovává dluhy a lejstra. Je celý popletený.
Bečková strčí Bětu doprostřed místnosti a ta začne
bečet**

Bečková

Ondra ji nechce! Co je to za novoty?

Bečka

**My nedovolíme, aby dal přednost nějaký
kozičkářce, která se toulá bůh ví kde, před
holkou z pivovaru. To poženeme třeba
k soudu.**

Lakota vylítne a zařve.

Lakota

Ondro !

678. - PD

Vstoupí Ondra.

Ondro !

**Lakota k němu doběhne a chytne ho za límec od košile.
Všichni se nahrnou kolem něj.**

Obraz 84
Sluneční hrad, sněmovní síň - den
ATELIER

679. - PC

**Všechny živly ustanou, všechny živly,
včetně víly, pozorují**

680. – C (Natočit podklad!)

**velký oblak, na kterém se promítá
dění na zemi, jako v kině.**

**Lakota se s Ondrou dohaduje, mela
v sednici...**

Obraz 85
Lakotův statek - pokoj Lakoty - den
ZUBRNICE

681. – D jízda – na PD
Lakota zvýší hlas, tlačí ho do kouta

Lakota
Co to slyším?! Co ti to zase vlezlo do makovice?!

Ondra se nemíní sklonit

Ondra
Dal jsem slovo Květušce.

Lakota
Aha! Takže konec řečí! Bude svatba!

Lakotová
Kde jí máš? Květušku? Bud' rád, že nevidíš, jak někde ve světě objímá jinýho ženicha, ty bambulo!

Lakota
Já dal zase slovo Bečkovi. A když jde o peníze, já slovo držím. Jasný?!

Tak naposled. Vezmeš si Bětu?

Ondra
Ne!

682. – PC Protipohled
Bečkovi pohoršeně: Viděl tohle svět

Lakota
Vezmeš!

Amidoré!

Přiběhne Amidor

At' jdou dál.

Amidor otevře dveře a vedou dva pořízkové

683. – PD

Lakota
Dobře si je prohlídni. Do rána tě pohlídají a ráno tě odvedou k oltáři. A kdyby to nešlo, tak třeba na oprati, jako zdivočelýho koně.

Pořízkové ho popadnou a odvádějí jako odsouzenec

**kamera spolu s nimi jede ke dveřím, dorovnáme
na:**

**Běta
Tak, tak. Osedláme si ho. To bude veselá
svatba.**

A vesele zatleská

Obraz 86
Pokoj Ondry - noc
ZUBRNICE

684. – PC

Před pokojem Ondry vartují dva pořízci. Lakotová dojde, ukáže, aby byli ticho, nakoukne klíčovou dírkou.

685. – PC (maska zámku)

Ondra leží na posteli
a je na něm vidět, že s ním nepohne ani pár volů.

686. - C

V té chvíli se rozrazí dveře a Lakotová, celá uplakaná ve dveřích k Ondrovi.

Lakotová
Ondro, pojd' rychle!

687. – PD jízda

Pokoj Lakoty.

Lakota se drží za noční košili, bolí ho naprsou

Lakota
Áá...jakoby mě tady seděl pár volů, taková tíha.

Do obrazu vejde Lakotová

Lakotová
Už jsem poslala pro doktora, vydrž to, vydrž!

Vztáhne divadelně ruku k Ondrovi

Lakota
Pozdě. Udělejte mi radost, mám poslední přání ...

688. – D

Ondra dojde nad postel

Ondra
Táto...

Ondra se ho chytí, uklidňuje ho. Lakota ho k sobě stáhne.

Lakota
Vezmeš si Betu Bečkovou ? S mámou sami

**statek neutáhnete a když přijde rok jako
letos, bude po všem...**

Lakotová brečí, co stačí

**Lakotová
Udělej mu to kvůli, chudák se tolik tady
nadřel, život by za tebe dal...**

**Lakota
Slib mi to, na moje zdraví.**

**689. - D
Ondra neznatelně kývne.**

Obraz 87
Království slunce – ložnice Květy - noc, svítání

ATELIER

690. – PC – PD jízda

**Jen Květuška nic netuší a leží na lůžku,
celá bílá, průhledná jak voda.**

691. - D

Penízek v dlani zčernal.

692. - PD (TRIK)

**Najednou se z ní stává opravdová víla.
Vlasy modrají i její kůže.**

Obraz 88
Před statkem Lakoty – den
ZUBRNICE

693. - PC

**Je tu veselo. Kdekdo tu zpívá, fábory,
kroje, roznáší se cukroví. Zkrátka
začíná svatba. Kapela hraje....**

Hudba

694. – PD jízda

**Ze vrat vychází ženich Ondra s Lakotou
a Lakotovou . V uctivé a nenápadné vzdálenosti
dva pacholci, kteří Ondru hlídají. Ale Ondra
neutíká - přesto se tváří hrdě, jako člověk, který ví své.**

**Jakmile se na Lakotu Ondra podívá,
Lakotovi se „podlomí“ nohy, prostě „zdravý nemocný“.**

695. - C

**Dva pacholci pomáhají Lakotovi do bryčky. Usedají.
Ondra je zamlklý, Lakota se k němu nahne a hučí
do něj.**

696. - PD

Lakota
**Tak je to správně, tak to má být. Největší svatba za
posledních deset let.**

697. - PC

**Do druhé bryčky před pivovarem hned
vedle usedá i nevěsta Běta Bečková,
se Bečkou a Bečkovou. Za nimi dalších pár
svatebních povozů**

698. - C

**Družba - Amidor , stojí mezi baráky a
organizuje oba tábory.**

Amidor
Ženich pojedje první, za ním kočár nevěsty...

699. - PD

Bečka se postaví v kočáře a opraví ho.

Bečka
Nevěsta pojedje jako první !

700. - C

Amidor se ukloní a křičí

Amidor

Tedy nevěsta pojede jako první, za ní ženich a pak se budou řadit ostatní. Jedeme do kostela!

**Ženich vyjede s kočářem, kočár nevěsty
ho předjede a dál se děje
tak, jak bylo řečeno.**

Obraz 89
Sluneční hrad – ložnice Květušky – den
ATELIER

701. - PD

Pomalým krokem a dlouho přichází
víla

702. – PD jízda

Když ji Květuška spatří,

když vidí její obličej, má tušení
něčeho nedobrého

703. - PC

Víla

Nevím jestli mám dobré zprávy.

Květuška se zhroutí do sebe

704. - D

Květuška

Běta?

705. – PD přes Květušku

Víla

Jestli se vezmou... a vypadá to, že ano...staneš se naší
sestrou. A neboj se, opustí tě každé lidské trápení.

Věř mi. Já jsem taky kdysi věřila v lidskou lásku. A byla
jsem zrazena

Víla odchází.

706. – PD – D jízda

Květuška chvíli přemýšlí a pak vezme
do ruky svou vyhaslou minci a kývne
odevzdaně hlavou.

Když Víla odejde, schová minci pod
polštář.

Obraz 90
ZUBRNICE
Na návsi - den

707. - PC

Zde stojí obecnstvo a mává svatbě

708. - PD

Lakota v bryčce strčí do zasmušilého

Ondry

Lakota

Tak jim zamávej! Tváříš se jako kakabus!

Já když měl svatbu... to bys koukal...

Ale Lakotová ho jen zpraží pohledem

Lakotová

Copak tě vezeme do vězení?

Se dvěma hromotluky za zády to není

zrovna příhodná poznámka

709. - C

Vystupují do schodů ke kostelu.

Obraz 91
Sluneční hrad, komnata Květy - den

ATELIER

710. - PD

Květuška leží na posteli a je téměř průhledná

711. – PC švenkujeme

Víla utíká chodbou, pošeptá druhé, ta běží ke třetí...

Až ta poslední zašeptá cosi víle, která Květušce otírá čelo.

Květuška:

Co dělá ?

Víla - kapka

Jede do kostela. Co můžeš od lidí čekat.

Květuška, smutně ale šťastně:

712. - D

Květuška

**Pořád věřím, že jsem dala penízek tomu správnému
člověku.**

**Víla kapka nemůže takové naivitě
uvěřit, ale raději řekne:**

Víla - kapka

Už to brzy přejde. Budeš naše.

Obraz 92
Svatební obřad v kostelíku - den
LEVÍN

713. - PD

**Ondra stojí, Bečka přivádí Bětu, Ondra
se tváří jako by šel na popravu.
Běta září.**

714. - PC

Farář

**Táží se tě Ondřeji, bereš si dobrovolně za ženu zde
přítomnou Bětu Bečkovou?**

Kostel ani nedutá,

715. - PD

Lakota dodává k Lakotové

Lakota

...dědičku pivovaru a všeho majetku, co k němu patří...

ATELIER

716. – C- PD Nájezd Cinejeeb rychle

Sluneční hrad ani nedutá.

Slunce, Oheň, Země, Voda , Vzduch čekají...

---

717. – PD – D nájezd

Ondra mlčí, všechny pohledy na něm.

718. - PD

Lakotová napovídá,

Lakotová:

Beru ze své vůle....

719. - PC

Farář napovídá

Farář

...Bětu Bečkovou za právoplatnou...

720. - D

Otec Lakota napovídá a dělá, že to s ním sekne.

Lakota
Ano.. no ano...

Přeostržení na Ondru, otvírá ústa

Ondra
Nemůžu! Běto...promiň...ale...

721. – C Náhled

Jen to zašumí. Všem zmrznou pohledy

Běta
Co?

722. – PC jízda

A praští jej kytkou.

Lakotová
Co to povídáš? Máš představu, co to je pivovar, ty osle?!

V zoufalství řekne na vysvětlenou
Bečkovým

On se pomátl.

Bečková
Blázna do rodiny nechceme!

Běta
Já ho chci!! Zeptejte se ho znovu!

Dva pořízkové přiskočí a drží ho
na místě

ZUBRNICE - EXTERIÉR

723. - D

Ve studánce se zázrakem objeví
zářící mince a studánka se začne plnit vodou

-----
724. – C

Farář pokyne, aby se všichni utišili.

Farář
Tiše prosím. Tak ještě jednou...

725. – PC delší sklo

Do kostela vběhne uličník a nehledí na posvátné místo a volá, ukazuje penízek:

Uličník

Ve studánce je zase voda. A přinesla penízek!

726. – PD jízda

Ondra koukne na kluka a už ho nic neudrží, utíká od oltáře, Běta za ním , Ondra v letu popadne penízek a běží pryč.

**Obraz 92A.
Před kostelem, na návsi
ZUBRNICE**

727. – PD jízda

**Ondra, Běta vyběhnou z kostelíčku,
ale Ondra je rychlejší skočí do bryčky a bryčka už letí pryč.**

**728. – C protipohled
Zmatek, výkřiky. No mela**

**Běta vztekle rozdupává Svatební kytici.
Ale Bečková už ji rve do kočáru, rychle pryč z očí
všech posměváčků. Běta dupe nohama v bryčce
jak rozmazlený fracek, zuří.**

**729. - PD
Bečka leze na kozlík a rychle pryč.
Lakota se jej snaží zastavit:**

**Lakota:
Sousedě počkejte, to bylo okamžitý
pomínutí myslí, on je z toho šťastí celý bez
sebe ! Počkejte, to dáme dohromady !!**

**Bečka se nadechuje, nadechuje, celý brunátní,
nemá slov**

**Bečka:
VY...VY...TY...SEDLÁKU ! Měl jsi statek ?
Nemáš statek ! Já tě zničím, připravím o
všechno ! Budeš platit, dokud nepůjdeš
žebrotou.**

Odjíždí.

**730. - C
Bečkovic vyjedou ze záběru.
Lakota doběhne na D, opravdu se mu přitížilo,
ukáže za Ondrou**

**Lakota
Za ním ! Přiveďte Ondru ! Zadržte
Bečkovy !**

Obraz 93
U studánky - den
ZUBRNICE

731. – PD kamera na kozlíku
Ondra jede ke studánce a je šťastím bez sebe,

732. - PC
Ve studánce je voda, Ondra políbí penízek,

733. - D
který zase září. Otočí se k dobíhající chase.

Ondra
Květuška žije! Určitě žije!

734. - C
Chasa, dobíhá pod velením Amidora

Amidor:
Chyťte ho !

Zastaví se a žasnou.

735. - PD
Ondra se otočí ke studánce.

736. – PC TRIK
Protože ze studánky vystoupí Květuška
ve zlatých svatebních šatech.

ATELIER

737. – PD jízda kolem

Celý ten mumraj sledují Živly
usmívají se, dámy osušují oči do bílých kapesníčků,
neubránily se dojetí.

---

738. - PD

**Ondra nevěří svým očím, skočí k ní
a vezme ji do náruče.**

**Ondra
Květuško!**

**Květuška
Ondrášku.**

739. - PC

Amidor jen polkne a rychle volá:

**Amidor
Obraťte kočár a rychle zpátky ! Ať všichni
zůstanou na místě. Bude nová svatba!**

Někdo s tou zprávou upaluje ke kostelu.

Obraz 94
Kostelík
ZUBRNICE - LEVÍN
Interier - den

740. - C Nadhled

Kostelíček je k prasknutí. Farář se zase ptá:

Farář
Táži se tě Ondřeji, bereš si dobrovolně za
ženu zde přítomnou

741. - PC

Květuška s Ondrou stojí šťastně u sebe.

Květušku Pařízkovou....?

Ondra
Ano.

Květuška
Ano.

A to už se políbí, a všichni jim podávají ruce,
i Babička s Dědečkem, Pařízková, Lakota s Lakotovou
nemohou nechat oči z těch zlatých šatů Květušky.

742. - PD

Navzájem si přizvukují

Lakotovi
Zlato! Samé zlato. Bohatá nevěsta. Bohatá.

ATELIER

743. - PC

Slunce se podívá po živlech. Všeobecná
spokojenost

Slunce
Tak co?

Pokývují hlavami

Myslím, že dáme lidem ještě šanci, ne?

Obraz 95

Náves - podvečer
ZUBRNICE

744. - C

Na návsi pod kostelem je veselo, stoly vedle sebe,
kapela vyhrává, je po hostině, a chasa zpívá, tancuje na

Květuščinu píseň

745. - PD

U studny sedí s kozou děda Pohádka,
odpočívá, je ve svátečním a dává koze napít ze žejdlíku.

A kde se vezme, tu se vezme, jak už to v pohádkách
bývá, žebračka z prvního obrazu

Žebračka – DV
Pozdrav pámbu.

Děda
Pozdrav pámbu.

Žebračka ukáže na návěs za nimi

Žebračka - DV
To je veselka ! Prý se vám zázrakem vrátila
nevěsta.

nájezd kamery na bližší

Děda kouká a je překvapen, kde se žebračka
vzala.
Jenomže jako úřední osoba na sobě nedá
nic znát

Děda
U nás máme jenom zázraky.
My máme známost s dešťovou vílou, víte? Já se
s ní znám osobně.

Žebračka
Ale ne.

Děda
No jo.
Povídám, jděte za dešťovou vílou...voda bude.
Květuška šla. Povídám, ona se vrátí, na to můžete
vzít jed. To je hodná a chytrá holka. Taky že jo...
Vymodlila nám všem dešť.

Ohlédne se a ztišeným hlasem řekne
víle

A voda ze studánky má teď zázračnou moc. Léčí jednu velmi vážnou chorobu. Nešťastnou lásku.

**A ukáže významně na srdce
Žebračka odchází.**

746. - PD

**Žebračka
Vážně?
Jak vy to tady děláte?**

**747. – PD delší objektiv od DV
Těžká otázka pro vojáka**

**Děda
No... my...**

**Najednou se rozzáří, neboť našel
odpověď**

My to tady zkrátka umíme, matičko, víte? My to umíme.

A vyjde ze záběru.

**747. – PC
Doběhne k ní, jízdá s nimi**

**Děda
Stejně jste mi nějaká povědomá a měl bych vás předvést... já jsem totiž ponocný, víte...**

Tak já vás předvedu. Ale k večeři. Musíte mít hlad, ne?

A vede ji ke stolu.

748. – C Plošina, jízda nahoru

**Před stoly se v kole zrovna líbá Květuška s Ondrou
Děda pohádka vykládá, rozkládá rukama.**

a kamera jede nad tu chášku, někam výš....

749. – C (TRIK prolnutí tváře Slunce do siluety slunce)

.... až ke slunci, které na nás mrkne okem.

Všechny zvuky a ruchy přehlušuje hudba

**Píseň Květušky graduje, přidají se smyčce
a orchestr.....**

Závěrečný tahák - Titulky

K o n e c